

Lời Tựa

Tôi, Viễn Lưu, có duyên may được gặp gỡ và ở gần cố Tiến Sĩ Siêu Hình Học Lê Trung Trực trong khoảng thập niên 1990s. Trong thời gian này tôi được anh Trực trao cho một bản copy “*Lịch Sử Long Hoa Đại Đạo*” của Đức Phật Tây An (PTTA) xuống điền vào khoảng 1976. Lúc đó tôi chưa hiểu, chẳng thấy thích thú gì, và cũng chưa thấy tầm quan trọng của Thánh Địa Việt Nam (Nam Hồn) sau này trong thời Thượng Ngươn Thánh Đức sắp tới, 2018 trở đi. Tôi đọc thoáng qua rồi xếp lại bỏ vào tủ.

Ngày hôm nay, đầu năm Canh Dần (2010), hai anh em chúng tôi, Viễn Lưu và Bạch Sĩ, tại thiền đường Viễn Lưu nhận thấy trước tiên là tầm quan trọng và giá trị của tác phẩm này. Thứ đến là sự lưu hành của tác phẩm này trong và ngoài nước tại các nhà sách cũng như trên các mạng website hầu như là biệt tích. Và khi hỏi đến các bạn đạo Hòa Hảo hay Bửu Sơn Kỳ Hương thì cũng không mấy người biết về tác phẩm này. Vì thế chúng tôi có ý định đem tác phẩm này lên trang web và phân phát bản copy cho các độc giả truy tâm.

Chúng tôi xin thành thật cảm ơn Đạo Hữu Q.C. đã bỏ nhiều công lao ngày giờ đánh máy bản copy này vào máy vi tính.

Trước khi dứt lời, chúng tôi xin được hân hạnh giới thiệu đến các bạn tác phẩm tâm linh rất quý báu “*Lịch Sử Long Hoa Đại Đạo*” của Đức Phật Tây An chiếu điền năm 1976.

Đã lỡ nói về Điền và để thêm chút vị Điền Quang

Huyền bí, chúng tôi xin trích nguyên văn đoạn email sau đây của Đức PTTA qua Bạch Sĩ cho các anh em chúng tôi ngay sau khi tác phẩm được hoàn tất vào máy vi tính.

RE: LICH SU LONG HOA DAI DAO BOOK

...

Tue, January 19, 2010 9:51:32 PM

From: Bạch Sĩ

To: Q.C.

Cc: Viễn Lưu

Hello C.,

Cám ơn C. đã làm xong việc. Đức Phật-Tây-An rất mừng và khen Chí công đức vô cùng.

Sau đây là Live-connect với đức PTTA:

PTTA: Hôm nay ghé thăm các con, đồng thời được biết chuyện là QC đã đánh máy xong tập thơ và V.L. sẽ cho vào BYHD. Các con có biết? vài năm sau thì những dữ kiện này sẽ giúp rất nhiều cho quần sanh. Thầy đã tốn kém rất nhiều tiền quang để làm việc này là chiếu điền cho người viết, hằng mong giúp chúng sanh vào thời hạ ngươn này.

Sĩ: Con xin đa tạ cảm ơn Đức PTTA.

PTTA: Chúc các con tu hành tinh tấn, mai sau giúp ích rất nhiều cho công cuộc xây dựng nền văn minh xã hội Thượng Ngươn Thánh Đức. Các con cố gắng công phu ngày đêm để kịp, Thầy luôn luôn bên cạnh các con, lúc nào nghĩ đến thì có điện Thầy hỗ trợ.

Sĩ: con xin đa tạ cảm ơn Đức PTTA.

Vì đánh máy lại, nếu có sai sót xin quý vị niệm tình tha thứ và xin chỉ bảo.

Kính Bút,

Viễn Lưu, 01/23/2010 DL (email: vienluu@yahoo.com)

LỊCH SỬ LONG HOA ĐẠI ĐẠO

Ngày 15 tháng 7 niên Bính Thìn (1976), mùa Vu Lan xá tội vong nhân, linh Ngọc Đế mười cõi Diêm-phù đều khai mở, cho các linh hồn tội lỗi trở về Hạ Giới lo cuộc bồi công lập đức, kịp thi trường ứng Hội LONG-HOA, trong Tam Cõi đặng dàng hiệp nhưt.

Vẫn biết cơ Trời xoay chuyển, máy Tạo đúng kỳ, cõi Nam-Bang nhằm chốn Trung ương, nơi xuất phát Phật, Tiên, Thần, Thánh. Chọn tam cõi, đầu Tiên, phạm, nga quỷ, súc sanh, cùng các bậc chơn tu hiển hách đều cũng phải đem công đức, lấy lễ Đạo hằng mà khuyến nhủ sanh linh, tạo điều chơn thiện, hầu bái kiến phò tá trào qui, dựng xây đời THƯỢNG NGUỒN THÁNH ĐỨC. Tùy theo công tội xử phân, luật Tiêu Hà phán xét minh quang, thưởng phạt kẻ công người tội.

Bởi thương đời ô trược, chốn trần gian nga quỷ đấm đeo, đường sắc dục danh tài cám dỗ, khiến nhân tâm xao xuyên, lòng tham ái nấu nung, lòng con người quên lễ Đạo hằng, quên mất chữ nhục tình chi quý, khinh chê Thần Thánh, ngạo bán người tu. Đức Ngọc Hoàng xét sổ dương gian, nghĩ giận bầy dương trần vô đạo, Ngài quyết toan hủy diệt cõi phạm, chấm dứt cho xong.

Cả cung Trời rung động lòng thương, tội cho Minh Đế hồn kinh khản lạy, xin dùm cho dương gian bớt tội, mong cầu Phật pháp siêu linh, độ dương gian qua biển trầm luân, cơ Tạo Hóa hằng mười năm khuyến độ. Ngẫm đức hiếu sinh nghĩ lòng, Phật Tổ phán truyền các vị lâm phạm, cho tất cả Phật, Thánh, Tiên, Thần, ba mươi sáu cõi Nhơn Thiên cùng tất cả Diêm phù đều lập đức cứu tội lỗi do đời gieo rắc.

Các linh hồn trần giới siêu thăng, cũng đồng với các Phật, Thánh, Tiên, Thần, xuống miền Hạ-giới, dựng gậy nền THÁNH ĐỨC, tạo lập cảnh bình yên, trên nhuần gội ân huệ NGỌC-HU, dưới đội ơn mưa móc của PHẬT-VƯƠNG sắc tứ, hầu tạo điều công quả, lấy lòng từ khuyến thiện dương gian, các Trăm Quan Thượng Đẳng Đại Thần cũng phò tá BỬU SON KỶ HƯƠNG dựng nghiệp, gom qui nguyên Tam Giáo, cùng hiệp nhất Ngũ chi, lấy lòng nhân Vương Đạo Từ-Bi, lập THÁNH ĐỨC huyền vi khai mở.

Ta thừa sắc lệnh Nam Phương PHẬT-TỔ, chốn Lôi-Âm tách gót xuống trần, tâu NGỌC- HÒANG ban bố đức ân, lãnh sắc lệnh Lão lâm phạm trợ tế. Trên thì nhờ các Phật, Thánh, Tiên, Thần tiếp trợ, dưới thì gọi Trăm quan cùng các hàng hiền lộ linh căn, lo cứu tế độ nhân kỳ chót.

Chiếu Thiên-Đình sắc chỉ, LÃO thừa mạng lệnh NGỌC-HU, tái lâm phạm chiếu diện si nhu xác trẻ tuổi xuống đời chuyển kiếp, lập thành Vương - đạo, khuyến nhủ lê

dân. Nay máy Trời đã chuyển đung màn, cơ tân diệt phủ trùm thế giới. Bởi thương đời xiết kể, Lão chuyển xác cổ nhân, tại dương trần còn phải ẩn thân, đợi đến lúc biến **Đông phụng gáy**. Đến chừng ấy xác trẻ khai màn dựng nghiệp, lấy nhơn nghĩa làm đầu, cho kịp chọn nhơn hiền chiếu điệt chuẩn phê, cùng lo cho dân cấp cấp là để dạy lê thứ mau mau tỉnh ngộ, hầu lo phò Thánh-Đức, lập Thượng cổ qui nguyên, cũng nhờ luôn các vị nhu hiền, tiếp Lão dựng cho xong NGỌC-CÁC.

Đến chừng khai màn thương phạt, luật Tiêu Hà thom ngát mùi hương, xử phân cùng ban thưởng Tòa chơng, phong thưởng kẻ có công kỳ chót.

Vẫn biết đời ma quỷ chẳng lọt, kẻ không tu ắt trót sâu đau, nhưng thương đời nghĩ cũng ra sao, cũng chuyển xác Nam trào gầy dựng. Trước đem giáo lý BỬU- SƠN bốn chữ, khuyến dương trần học đủ huyền thâm, sửa trau tâm thoát khỏi lưới trần của ma quỷ giăng đường đón ngõ, hầu ngày sau lập hội, thoát Tiêu-Hà luật xử tiêu hình, không vị hàng quốc thích hoàng thân, cứ thẳng trị lấy công bằng thương phạt. Trên không giăng bủa lưới thiên la, dưới đất mắc cùng địa võng, nào để ai tránh lọt, gắng mà tầm Chơn lý cho xong, để sau ngày dựng Hội HOA-LONG, thoát khỏi tam thập lục nhơn trị tội.

Cõi LONG-HOA xuất thế, hiệp nhất ngũ chi gây tình thương tất cả trần di, gieo rắc nghĩa nhân luân triều mến, không còn hung bạo, chẳng có trầm luân cõi thế,

Tiện tại thế đâu bằng, sáng soi khắp chẳng ngày nào u tối.

Gọi người đời tỉnh ngộ mau tầm cơ huyền Ta cùng xác trẻ trần duyên, mở LONG CỘI giáo truyền Đại Đạo. Thừa mạng Trời sắc chỉ, Lão tái kiếp kỳ ba, chuyển xác trần dựng Đại Đạo LONG-HOA, lập Thánh Đức THƯỢNG NGUỒN cuối kiếp .

Đức Phật Thầy Tây An Xuống Điền
1976
(BÍNH THÌN)

BÀI NGUYỆN TRƯỚC TAM BẢO

Con thệ quyết theo chơn Phật Pháp
Giải trần duyên tình giác tu nhân
Dù cho thân xác dập bầm
Phận làm đệ tử muôn năm vẹn gìn
Mong Đức cả tinh minh chứng dạ
Câu Từ Bi Hỷ Xả bố ban
Qui y trước đấng Tây Phang
Tòa vàng Vương Phật hào quang chói lòa
Dù trước cảnh phong ba bão táp
Quyết một lòng sống thác theo chơn
Chẳng phai bốn chữ BŨU SƠN
Long Thần Hộ Pháp hai bên chứng lòng.

Niệm: NAM MÔ DI LẠC VƯƠNG TÔN PHẬT
CẢM ỨNG CHỨNG MINH (3 LẦN)

Lạy: 9 lạy .

LỜI KHUYÊN KẺ TU HÀNH

Nếu dốc tu hành phải lắng tâm
Đừng cho vọng động tánh âm thầm
Loài ma có thể thường nung dục
Hành động ngôn từ thiếu hạnh thân
Cử chỉ từ hòa câu nói nhẹ
Nhủ khuyên chớ tạo cảnh sai lầm
Ý phải sạch trong đừng ty ngõ
Lừa đời gạt kẻ học huyền thâm

Ngôn từ uyển chuyển chớ khen chê
Bồi lợi cho mình đấm đuổi mê
Không nghĩ đường tu là diệu pháp
Hành vi lợi là thế gian chê
Hạnh tiết hòa mình tùy đúng lúc
Chớ đừng lợi dụng đức tin mê
Phải tạo cho mình cung cách đạo
Đừng làm miệng thế biếm khinh chê

LỜI KHUYÊN BẠC LÀM CHA MẸ

Dạy khuyên con trẻ chữ nhơn hiền
Hiếu thảo mẹ cha ấy đạo thiên
Cung kính anh em cho phải phép
Thương nhau hòa hợp tánh trần duyên
Trung quân cùng chúa đừng sai lệch
Trừ kẻ tà tâm ham sắc tiền

Đạo lý ngàn thu soi sáng mãi
Nhục vinh ngôn ngữ ấy đầu tiên

Nhấn nhủ bày con lý hợp hòa
Thương yêu tất cả gọi tình cha
Chu toàn nội trợ thân làm mẹ
Trau sửa con hiền hợp nhứt gia
Chớ để buông lung từ tánh nét
Mang câu bất giáo tiếng đồn xa
Dạy lũ con trai trung hiếu đạo
Khuyên đàn nhi nữ chớ xa hoa

LỜI KHUYÊN NAM TỬ

Hiếu thảo nghe con hãy giữ gìn
Nhớ lời Ta dạy tánh chơn minh
Trình thưa vâng dạ đâu là xấu
Nghĩ lễ ngày xưa trọng nghĩa tình
Thương mến anh em rèn trí tuệ
Đừng làm theo thói thế gian khinh
Ngôn ngữ từ hòa cùng chí khí
Vẹn câu nam tử xứng trung trinh

Trung quân đạo ấy chớ nên sai
Phò kẻ hùng anh ráng chí tài
Mến nước thương dân nền tảng chánh
Đừng theo vô lại ngữ ngôn sai
Nhớ lấy đường tu lo nét hạnh
Gẫm suy Đạo Nghĩa lọc chiều mai
Chớ lảm nguyệt hoa phường tục tử

Mang danh niên thiếu mất lòng ngay

LỜI KHUYÊN NHI NỮ

Tiết hạnh là câu sửa với trau
Gìn lòng trong sạch trí thanh cao
Đừng đua theo thế ham màu sắc
Chớ chạy công danh lấm việc sàu
Gia chánh hiếu nghi cùng lễ nghĩa
Nói năng hòa nhã lựa từng câu
Đừng để người đời chê biếm luận
Rằng là con gái tính nôn nao

CÔNG việc gia đình chớ để loi
DUNG nhan thù mị tốt con ơi !
NGÔN từ chớ bước loài ong bướm
HANH nét nhu hòa chẳng lả loi
Để tiếng chê cười như tiếng Đạo
Gắng phường gái trẻ tánh lôi thôi
Dò bước mà đi chùng vấp ngã
Gia môn khuê xuất giữ lời thôi .

LỜI KHUYÊN VỢ CHỒNG

Phụ tùy phụ xứng phận mảy râu
Chồng vợ thương nhau đến bạc đầu
Gương ấy cháu con vui bắt chước
Đừng mê sắc lịch tạo buồn đau

Chồng khuyên vợ nhắc từng câu chánh
Vợ nhủ chồng nghe ấy Đạo cao
Chớ có tranh phân ngôn ngữ luận
Gia môn khó tránh cảnh xôn xao .

Gia môn khó tránh cảnh xôn xao
Nhớ lấy lời Ta để ý vào
Dạy dỗ bầy con cho trọn nghĩa
Hiếu trung hạnh ấy chớ nên xao
Nghĩa cử làm người đùm bọc mền
Lân la thôn xóm giúp nghèo trao
Chớ sống lọc lừa hay gạt gẫm
Làm người phải biết chữ vàng thau.

BÓN ĐIỀU RĂN CỦA NGƯỜI HỌC ĐẠO.

- 1/- Không làm trái với luân thường đạo lý: Bất hiếu, Bất nghĩa, Bất trung, Bất chánh.
- 2/- Không mượn tiếng Đạo Đức lừa gạt người đời: Dối tu, Dối thế, Dối đời, Dối mình.
- 3/- Không dâm ô lãng lòn, gạt gẫm nguyệt hoa: Lừa tình, Lừa tiền, Lừa dục, Lừa gái.
- 4/- Không phản Thầy gạt bạn, dụ dỗ kẻ hiền lương vào đường hư đốn mê loạn: Mê rượu, Mê sắc, Mê tài, Mê lộc.

KHUYẾN TÂM NẾO THIÊN

Đêm thanh bóng nguyệt dựa kê
Đài Lan một cảnh thỏa thê non Bồng
Tháng ngày vô sự thong dong
Lan-Thiên một cõi tạc lòng yên vui
Mặc tình thế sự bãi buôi
Bấm tay xem thấy cơ Trời gần bên
Cung Tiên bóng quế bên thềm
Trăng thanh gió mát thang thênh một bầu
Bạn cùng cỏ nội tiêu sầu
Nhờn nhờ muôn thú vui câu thanh nhàn
Chợt nghe máy động can tràng
Biết rằng cơ tạo MINH HOÀNG lộ ngôi
Vuốt râu Ta mở miệng cười
À đời sắp được yên vui thái bình
Nên Ta đâu quản phận mình
Lão nương mây bạc bốn trình Nam-bang
Ứng hầu cùng các Trăm quan
Đại Thần Thượng Đẳng lo toan giáng trần
Cuối Thìn sửa soạn xác thân
Sang xuân gầy dựng cơ quan Tiêu Hà .
Nguyện cùng với Đức Di Đà
Chuyển khai trí huệ xác Già Hoa Long
Nào đâu hiểu thấu mặt Ròng
Ăn mình giữa cảnh trần hồng chờ cơ
Mặc tình thiên hạ ngẩn ngơ
Tay đề mượn bút ra cơ khuyến đời

Dạy trần cho kịp chiều mờ
Đề xem Minh-Đế ngôi Trời trị dân
Gẫm nhìn bá tánh dương gian
Lòng Ta càng thấy Phiền Tàn khó dung
Cận ngày lai đấng gia trung
An-Giang Phật xuất bóng từng phủ che
Nhắc ra lòng dạ chất the
Mười năm nhắc nhở ai nghe đâu là
Nghĩ Ta một tấm thân già
Phong sương mưa nắng chan hòa đâu than
Lê dân khó thấu hiệu danh
Dù tầm biết được Ngọc Thanh là gì
Kể từ thọ giáo Từ Bi
Nôi trong sáu khắc tiên tri được trần
Một bầu chơn lý cơ thâm
Nhớ ơn Thầy dạy như trâm xạ duon
Thọ truyền bốn chữ BỬU-SƠN
Đề sau phò tá Minh Quân nối đời
Âu ca vãng nghiệp cơ Trời
Lão nương xác Phật ra lời giáo khuyên
An nhàn giữa cảnh Lan-Thiên
Kể từ Ta được đặng Tiên tách trần
Bao năm dạy dỗ xa gần
Lúc già lúc trẻ khuyên trần lo tu
Nghĩ thương bá tánh hiền ngu
Trưởng Ta điên đại nói tu kiếm tiền
Đâu ngờ một bực Khùng Điên
Mà xưa võ cử hiện tiền Nguyễn Đa
Cơ Trời thất quốc xót xa
Bỏ thành nội tách san hà về tây

Cù-Lao-Ba ỉn ít ngày
Chờ cơ phục quốc ra tài hùng anh
Đổi sang danh hiệu Ngọc Thanh
Tránh loài hung bạo nên đành xa chơn
Lên thoàn ghé bến Tà Lơn
Minh-Sur truyền dạy tinh con hồng trần
Một lòng Đạo cả chuyên cần
Cơ Trời chờ đợi dạy dân tá phò
Đông Tây Nam Bắc hát hò
Hết Miên rồi lại quay đò về Nam
Sửa sang Chơn lý cho dân
Dạy đời học đạo tu thân trao mình
Nhu Ta ai có đương tranh
Mà còn ỉn dạn hiệu danh một hời
Giờ đây Nam Bắc phục hồi
Ấy là đến lúc thế thời Thánh Tiên
Ra tay Ta mở cái then
Khêu lên sáng tỏ ngọn đèn Từ Bi
Ngày xưa Ta dạy cổ lý
Không nghe cũng mặc ai truy thì tường
Lên đèo xuống ải là thường
Ngày xưa Điên Đại nay đường hùng anh
Xưng danh ngày trước Ngọc Thanh
Nghĩ rằng thiên hạ khó tranh uy quyền
Dạy dân Ta mở xích xiềng
Khuyên đời chớ lăm bạc tiền vong thân
Nghe Ta chơn lấy đường nhân
Sửa Tâm trong sạch luận bàn tục Tiên
Cuối màn Ta tách Lan Thiên
Chuyển cơ Tạo Hóa xác hiền hùng ca

Từ đây đến đó đâu xa
Giáp Tý biết rõ xác Ta là gì
Bây giờ ra phú thơ thi
Mùa thu giáng kệ Từ Bi cuối đời
Nghịem xem cho kỹ mà coi
Đề sau khó thấy được lời Phật gia
Cận kề ngày Hội LONG HOA
Nên chi Ta phải xuống mà trần ai
Sấm truyền dạy đã lâu dài
Giờ xem ai kể rõ bài Từ Bi
Bày tường đoạn khổ lâm ly
Can qua xứ xứ lạ kỳ Nam bang
Thây nằm chật đất ngỗ ngang
Thu Đông sắp đến nhận nhàn kể chi
Muốn cho qua cảnh Diêm trì
Nghe lời Ta dạy tâm truy đường lành
Tuy là một cội ba ngành
Gà nay đã gáy tam canh đúng màn
Nên chi Ta giáng lâm trần
Sửa sang xác trẻ rạng ngàn tuổi tên
Ngày sau vững đạt Vương nền
Thập bát chư quốc tuổi tên ứng hầu
Quan thiên Bạch hổ phục cầu
Thanh long ứng mã rồng châu Thánh quân
Cả kêu bá tánh vạn dân
Nay Ta thừa lệnh lâm trần vớt ai
Kể từ về cảnh Bồng Lai
Chương tòa được lệnh thuyền gay quế chèo
Xác Ta dù chịu tiếng nghèo
Xơ rơ chẳng có lụa treo gấm là

Khác nào ngày trước của Già
Đền đại tột bực vào ra sang giàu
Vì thương lê thứ máu đào
Nên gay chèo quế xuống trao giọng đờn
Xinh tươi một cảnh Tà-lon
Nay về giáo dạy BỬU-SƠN mấy kỳ
Cuối màn dân ráng đạo nghi
Sửa trau tánh hạnh nghe thì lời rặng
Bền tâm học Đạo tu nhân
Ngày sau ắt được Đài lân chứng lòng
Muôn thân được đến HOA LONG
Tâm trần phải sạch tánh trần đừng vương
Vui gì trong cảnh đoạn trường
Nhớ câu thiện niệm Tây phương mới mầu
Tu là sửa lấy dôi trau
Cho lòng ngay thẳng ngày sau được nhờ
Nghe Ta đừng có ngán ngờ
Cận rồi Ta mới ra cơ giáo truyền
Ngày nay khêu tỏ ngọn đèn
BỬU-SƠN Long Hội xác hiền hiển huy
Ra đời Tam giáo gom qui
Và lo hiệp nhất Ngũ chi cuối màn
Cả kêu lê thứ liệu toan
Con đường đạo nghĩa MINH-HOÀNG chờ trông
Đề khi ba tiếng sấm vang
Trễ chầy e lãnh tai nản chẳng xuê
Ngày xưa THẦY Sở tứ Tề
Cuối Thìn THẦY tứ cận kề một bên
Ai người bôn đạo chí bền
Huyềnh Long lộ vĩ tuổi tên rạng ngàn

Lòng lo trăm họ dương trần
Mảng mê danh vị tu nhân chẳng rên
Đau lòng chỉ có mở then
Mà trong bá tánh đua chen làm gì
Chẳng lo gìn giữ Từ Bi
Bắc Nam một cuộc đạo nghi tương tranh
Kêu dân gắng chí tu hành
Đừng mê hai chữ lợi danh làm gì
Bền câu lục tự đạo nghi
Bao nhiêu khổ não chuyện gì cũng qua
Kể từ xác ở làng Hòa
Ba mươi năm lẻ lòng Già héo khô
Vì chung có lệnh Nam Mô
Nên đành ẩn dạng chờ cơ thi tài
Nay vì cơ tạo chuyển xoay
Cuối màn Ta phải đả lai Nam kỳ
Nương thân mở đoạn phú thi
Cho trong trần hạ vậy thì nghe không
Gọi tu há mất bạc đồng
Tu hành đâu phải vào trong am thiền
Cũng như xác trẻ nhu hiền
Không am không cốc chùa chiền, có sai ?
Bởi chung lệnh giữ đất cây
Của đời Nghiêu Thuấn truyền rày giao cho
Bao năm Ta phải hát hò
Ra đi Lục tỉnh lần dò xem dân
Giờ quay trở lại từ hoàn
Thuyền chèo Nam quốc giang san Ta đề
Nào đâu Trời hạ năm dê
Hết trông nửa nửa biển mê ngút mù

Có lòng đạt chí hiền nhu
Tầm trong lóng đục hiềm thù đừng gây
Đời như móng tợ màng mây
Đua chen cho lắm rã thân không còn
Lời Ta bá tánh chẳng bòn
Di Đà lục tự sắt son sửa mình
Nhớ trào Gia-Nghị triều Minh
Không nương đạo hạnh tự mình nghiệp ghi
Ngày sau há trách Từ Bi
Rằng Ta chẳng dạy lỗi nghi chớ than
Dạy dân dù chịu cơ hàn
Xưa mang tiếng Đại nay hoàn Thánh Tiên
Ngày xưa xưng hiệu là Diên
Ngày nay cuối cuộc Thánh Hiền cố nhân
Dù ai trách Phật xa Thân
Gặp Ta ráng sửa được gần HOA LONG
Thương là thương lấy trần hồng
Bị loài quỷ dữ chắt chùng tai bay
Lời xưa Ta để nào sai
Nhưng còn thảm khổ hơn nay thật nhiều
Liệu toan hai chữ Trần Điều
Sửa lòng trong sạch đón Nghiêu Thuấn kẻ
Bảy năm Dư lý Ta về
Xác trần gây dựng lại lẽ Thanh nghiêm
Chọn trang sĩ tử nhu hiền
Chọn người đức độ giải phiền thứ dân
Gắng tâm cho được Hoàng Lân
Về Nam sửa đổi giang san Nam Trào
Khuyên dân chớ có hùng hào
Khuyến đời tâm tánh mau mau liệu lường

Mê danh là cảnh đoạn trường
Sắc tài là chỗ oan ương trói mình
Tâm hồn trong sạch khiết tinh
Đón chờ Di Lạc bồn trình Nam Bang
Ta nay vì nổi dương gian
Vì trong bồn đạo mới toan đảo về
Kêu mời mau thức dừng mê
Để xem một cuộc thảm thê họa sầu
Nếu lòng chí dốc nguyện cầu
Sửa Tâm ngay thẳng được châu Phật Vương
Năm năm sáu tháng đoạn trường
Kể từ niên Ất là đường ranh phân
Bây giờ chẳng nói xa gần
Thiên cơ hé lộ dương trần đầu xa
Xưa chèo thuyền quế hát ca
Hò xang xự xé mình Già bon chen
Nay cùng Tiên Thánh khêu đèn
Lịnh Trời các cõi mở then Đạo màu
Gần xa bá tánh gắn trau
Tìm đường thiện niệm cho mau bớt trần
Cận ngày trở mặt kỳ lân
Ất là xuất hiện Huỳnh Long xa gì
Nếu không lo chữ Từ Bi
Sợ e gió lạnh thây thi hao mòn
Xưa Ta chịu ngậm bồ hòn
Vì chung Thiên lịnh nên còn ả danh
Nay là mở hội Nam Thành
Chọn trang hiền đức lòng lành qui khôi
Lập nên Thượng cổ ngôi Trời
Năm non trời nhạc vang lời Thánh Tiên

Sửa trau cho được nhu hiền
Bằng không khó xuống từ thuyền A-DI
Chẳng trao lời dạy Đạo nghi
Sợ e sau chẳng còn gì mà lo
Xuống trần nay chẳng hát hò
Sầy sàng tìm kẻ biết đờ đạo gia
Ta không bao quản phận già
Chèo thuyền mấy độ bồn ba gọi đời
Khuyên dân chẳng quản chiêu mời
Lục châu chèo quế gây mời bá gia
Hết khùng điên hết trẻ già
Hết thành đến tỉnh xông pha dặm trường
Vì lo mỗi đạo Tây phương
Phận Ta đâu nại gió sương chan dầm
Ta gay chèo quế mấy lần
Cù-Lao-Ba phải về lần non cao
Lỡ mang danh phận anh hào
Vốn lòng võ cử lại đào vong xa
Cũng vì điên đảo san hà
Cũng vì mất Chúa nên Ta phải liều
Một thân giữa cảnh cô liêu
Minh-sư truyền dạy giáo điều BỬU-SƠN
Nội trong sáu khắc giọng đờn
Thiên cơ một mối Tà-lon ả mình
Mặc ai xây lũy đắp đình
Ta chờ có lịnh Thiên-Đình mà thôi
Mến dân khó đứng khôn ngồi
Cũng khoan tay ngó chịu đời hai năm
Qua cơn sóng bủa đất bằng
Là ngày xác trẻ khai màn thanh nghiêm

Ấy là thời đại Thánh Tiên
Tớ THẦY cứu thế bình yên nhân loài
Mặc tình ai có chê bai
Năm mong cơ tạo trần ai chuyển mình
Giữ lòng trong sạch quang minh
Đón chờ Chúa Thánh Long Hùynh xuất khai
Từ ngày Ta mở Bồng Lai
Mượn phần xác thịt trẻ trai thôn Hòa
Bởi chung có lệnh Ngọc Tòa
Đến nay lắm kẻ danh Ta mượn hoài
Làm hư tăm tiếng Bồng-Lai
Nên Ta đau xót mới rày gọi kêu
Hỏi dân học Đạo Trần Điều
Chọn cho đúng gốc khởi tiêu xác hình
Nhớ rằng muốn biết Ngọc Thanh
Phải đâu ai cũng mượn danh của Già
Thương đời ma quỷ lân la
Giao bao khổ thảm chan hòa lụy châu
Vợ chồng con cái rẽ bầu
Quân thần chẳng biết nơi đâu kiếm tâm
Vì đời châu ngọc dễ làm
Nên dân gặp phải lũ Tàn chua ngoa
Một đời một Đạo của Ta
Tiền tài làm chúng quên là đường tu
Mang danh một đảng hiền nhu
Cùng bao cảnh trạng hiểm thù đua tranh
Kẻ thời xưng hiệu Ngọc Thanh
Người chung PHẬT-TỔ lộng hành quỷ ma
Chúa tôi lo định sơn hà
Chớ đâu mượn tiếng cờ Đà xưng hô

Cả kêu bá tánh đừng mơ
Nghe lời tà mị khó dò đường đi
Chí tâm sửa lấy lòng ghi
Mê đường đạo pháp huyền vi khó thành
Giáo câu chơn lý cao thanh
Đừng mê dị tín tương tranh đạo màu
Giờ chưa chia đủ sắc màu
Giáo tôn cũng mở máu đào tranh đương
Buồn lòng thế sự vẩn vương
Ấu vì nghiệp quả Hồn đường kỳ ba
Trở lẩn một cội LONG-HOÀ
Mà trong tôn giáo chan hòa máu rơi
Ta dù mang sắc lệnh Trời
Khó mong cứu lấy cuộc đời Hạ nguơn
Giờ lo chọn kẻ xạ dươn
Biết tầm đạo chánh trường tồn mà đi
Cận ngày mở án khoa thi
Chọn trang hiền đức phò trì Thánh-Vương
Đâu riêng đưa đón khoảng đường
Nhưng xưa nhẫn nại vì thương thế trần
Đến nay đã mấy mươi năm
Không lo phải chịu trời thân trách gì
Khuyên dân mấy độ Từ Bi
Cho dân tìm kiếm đường đi cho rành
Biết câu ngạn ngữ Ngọc-Thanh
Tại sao chẳng chịu sửa mình cho xong
Mang câu danh lợi đèo bồng
Sắc, tài, lộc, vị, là gông xích xiềng
Hết cùi lở, hết Khùng Điên
Bây giờ chánh đạo HOÀ-LIÊN mở màn

Nên Ta quyết chí băng ngàn
Gọi dân kỳ chót tầm đàng tu nhân
Lọc lừ sàng sậy từng phần
Ta e khó lọt Phiên Tần kế sâu
Tưởng câu ái quốc vọng cầu
Một giòng Hoàng tộc Lạc Âu Tiên Rồng
Gọi dân đức độ gieo trồng
Không xa thì cũng đến gần chả sai
Kê từ Ta trở gót hài
Hai năm xem xét trần ai mà sầu
Đói đau khổ ải xiết bao
Ta về trình với Nam Trào Thánh Quân
Cũng vì sàng sậy chúng dân
Nên đành cam lạng chận ngăn lệ trào
Lòng Ta chí những xôn xao
Thấy dân khó cứu mà đau lòng này
Xác trần ai mở đất cày
Thuần Nghiêu đạo cả đũ đầy lo toan
Thương dân chèo Bát nhã thòan
Cứu dân cuối kiếp thương tan u hoài
Cõi còm thức suốt canh dài
Muốn lo cho chúng nên tài tu nhân
Gẫm xem lê thứ chẳng cần
Nên Ta đau xót cho trần lấm thay
Mơ Tiên hồn vụt muốn bay
Ẩn trong xác trẻ chờ ngày xuất Vương .

NAM-MÔ-A-DI-ĐÀ-PHẬT

*
* * *

LONG ản Huỳnh danh thế khó tường
HOA tàn Nhật mọc Nguyệt phô trương
ĐẠI Nam nhất thống qui thiên hạ
ĐẠO trở kỳ tam lập Hón đường

*
* * *

TỪ tâm sửa đổi phận hiền nhu
BI khổ càng cao quả nghiệp tu
HỖ tánh muôn loài yêu mến dạy
XẢ thân cứu hết kẻ tu hành

GIÁC MÊ PHÁP KỆ

Ngon thu phong gió lai rai thổi
Ngắm Trời cao chạnh nỗi niềm riêng
Thân Già nay hết Khùng Điên
Cơ trường LONG HỘI tình riêng hết rồi
Nay đến lúc Lão ngồi xem xét
Chuyển càn khôn sống chết là đây
Phật Tiên Thần Thánh đã đây
Lâm phạm trợ thế màn này cho xong
Cảnh Tây trúc thông dong bình lặng
Chôn Lôi Âm hằng vọng mỡ kinh
Ngân vang tiếng kệ chày kinh
Ôi mùi tục lụy Lão trình tâu qua
Đức PHẬT-TỔ thiết tha thương chúng
Ái lê dân lòng những lo toan
Nghe lời tâu rồi đoạn tràng
Cho trong BỒ-tát các hàng hội mau
Chiếu pháp lệnh Bộ Châu Nam Thiện
Cõi trung ương biến chuyển cơ Trời
Cổ kim phượng gáy giao bôi
Thỉnh truyền tất cả mang lời Tây phương
Xuống thế trước giáo đường Chơn lý
Đem lời lành sắc chỉ dạy dân
Cuối màn khai mở Các lân
Giúp cho MINH-ĐẾ lập đảng yên ngôi
Nghe Phật dạy bồi hồi cảm động
Lòng Từ-bi mong đợi một ngày
Ra cơ hoàng hóa chiều mai

Chờ cho bá tánh hiểu rày Thánh Tiên
Cuối mặt kiếp giáo khuyển kỳ chót
Vớt dân lành khỏi lọt vọng khơi
Gần hai thế kỷ khuyến đời
Trải bao sương nắng nào phôi lòng Già
Vung sắc lệnh Chương tòa xuống thế
Lòng Từ-Bi vào bể trầm luân
Chịu bao khổ cảnh lấy lòng
Hầu đem kẻ thiện thoát vòng Diêm vương
Kể từ lúc tiên vương bắt Phật
Giữ chim muông Nam Quốc loạn ly
Chúa tôi dân chúng sâu bi
Phật vương Tiên đế lỗi nghi cho xong
Nay hết cảnh gió đông bão tố
Lòng Từ-Bi trần tố bao phen
Ngày nay Ta trở khêu đèn
Sây sàng vớt kẻ nhân hiền kỳ ba
Cuối mặt kiếp lòng Già đoạn đoạn
Sự mất còn tường hãn là đây
Mấy Trời chuyển đúng từng giây
Lão vung sắc lệnh xuống đây giáo truyền
Đem Đạo cả dạy khuyển lê thứ
Cho kịp kỳ hội đủ Nam-Bang
Chư hầu Thập Bát sửa sang
Lấn ranh Nam địa lòng toan cải Trời
Trước chịu tiếng rao mời Khùng khiêu
Nay trở về luận điệu cổ nhân
Bồi thương bá tánh phạm trần
Không còn xung hiệu Điên Khùng trước kia
Nay lọc lừa danh bia hậu thế

Cuối kỳ tam nghị lễ triều gia
Lập nền xã tắc LONG HOA
Dựng nền cang kỷ khải ca Nam Thành
Từ niên ÁT đôi canh bạc mới
Dân khổ sâu ơi hỡi bao nhiêu
Có người lại cuốn Trần-Điêu
Lòng Ta chí những mai chiều sâu lo
Nên quyết chí xuống dò xem thử
Khắp Lục Châu khuyến dụ hiền nhân
Thương đời chịu cảnh phong trần
Lục châu đạo thử đờn cầm Long thiên
Thầy với tớ sơn xuyên tách dặm
Không ngại gì mưa nắng đói no
Một THẦY ba tớ xuống đờ
Mở màng hát bản cơ đồ ngựa nghiêng
Lần dấu tạt Long Xuyên ẩn lánh
Xem môn đồ xa lánh đạo nhiều
Lắm người cuốn cát Trần-Điêu
Lòng Ta đây cũng ít nhiều khổ tâm
Ấy là ánh trăm năm chẳng lọt
Nay vì loài quỷ quái hung hăng
Cho nên muốn dứt đạo hằng
Nên chi Ta phải mở đàn giáo khuyến
Lão giả dạng xin tiền chợ búa
Thấy dân lành hằng bữa xôn xao
Tụ năm tụ bảy bàn nhau
Rằng đời ma quỷ THẦY đâu chẳng về
Lòng từ ái giác mê cho chúng
Thấy ăn xin lòng những chua cay
Có người thiện niệm bằng nay

Ta cho biết được là THẦY giáng lâm
Chúng nhìn lại tất lòng kinh khủng
Mới nơi đây sao lại đi đâu
Nhìn quanh kiếm kẻ sòng nâu
Dễ gì biết được lòng Già sàu nua
Thấy bá tánh thắng thua tranh giựt
Bạc Từ Bi đã dứt lòng phiền
Giã từ nơi chốn Long Xuyên
Thuyền loan trực chỉ đến miền Hòa thôn
Đến nơi đây xóm làng heo hóc
Cảnh tiêu điều Ta khóc thương tâm
Giả làm cùi lở âm thầm
Vào nơi Thánh địa Tổ-Đình viếng an
Bước vào cảnh đoạn tràng tác dạ
Chưa đến cơ tất cả khó tìm
Nay thì đến lúc sơn xuyên
Lòng Ta hiển hiện Hà-tiên cuối màn
Chốn Tổ-đình TÂY-AN giả đại
Tìm người thân nghĩ lại bãi buôi
Về đây dạ những bụi ngùi
Thương tình bốn đạo đâu vui nào phiền
Trải mưa nắng giáo truyền lý đạo
Giờ tìm về Tôn giáo khổ sâu
Ôi đời một cảnh đoạn cầu
Giã từ Hòa-Hảo thuyền mau quay về
Đến Rạch giác giác mê cho chúng
Ra chợ đời thử những kẻ buôn
Có người trầu thuốc luôn tuồng
Hỏi chơi nó mắng lòng buồn làm sao
Vi Ta giả kẻ áo màu

Chùng dòm thấy Lão dài râu kinh hồn
Nhưng thương chúng gọi chơn tu niệm
Tĩnh tâm trần chiêm nghiệm lấy lòng
Lạt chạy để đến HOA LONG
Tớ THẦY dung ruồi bướm loan trở kỳ
Về Sài trần sàu bi tất dạ
Xác trẻ thơ còn lạ gì đâu
Tuy thân phạm tục dải dầu
Hồn thiên của Phật Nam lâu giáo dân
Nay đến cuộc non Tần vang chuyển
GIANG MÙA THU là hiện uy linh
Chẳng còn khai giảng kệ kinh
Chỉ đem lý Đạo bố kinh nhủ khuyên
Hỡi bá tánh ưu phiền dứt bỏ
Nẻo luân hồi là khổ nhiều bề
Đừng nên danh vọng đắm mê
Ắt sa vào chôn phù đề Diêm cung
Dạy cho chúng bóng tùng khởi lộ
Cảnh Trung ương sắp trở Huỳnh-long
Phụng hoàng đáp xuống bể Đông
Là ngày xác trẻ Đức Ông khai màn
Khuyên lê thứ tâm an lòng tịnh
Khổ với sàu đừng bịn rịn chi
Chí tâm nguyện với Từ-Bi
Bao nhiêu khổ thảm chuyện gì cũng qua
Lời Ta dạy gắng mà khuyên nhủ
Cùng gia đình con cháu lo toan
Tách xa nơi chôn bạc vàng
Đắm mê danh lợi ngổn ngang lòng sàu
Khó tránh khỏi âu sàu nẻo khổ

Nếu không tầm cho rõ đường nhân
Dạy đời rõ biết Các lân
Ta đây cay đắng có cần ở đâu
Chỉ mong chúng đừng sàu bớt tủi
Nghe lời Già mà phải nổi lo
Bền lòng niệm lấy bên bờ
TÂY-AN sau thoát ngục hồ thế gian
Nhắc bổn đạo thi tràng đã đến
Lão về đây dung bén cội Tùng
Sang Xuân tận đến gia trung
Nhớ lời Ta nhắc Mặc-Dung khó tồn
Nay THẦY khuyên BỬU-SƠN đạo gốc
Nghe lời Già lừa lọc nơi tâm
Để sau thoát biển luân trầm
Ngục hình tại thế âm thầm xử phân
Cảnh HOA-LIÊN Phiên Tần đồ sự
Chôn Nhà Bàng sắc tứ hùng anh
Khắp nơi máu chảy luân thành
Mở dây sấm động tan tành Thất Sơn
Lòng Từ-Bi nguồn cơn giáo hóa
Khuyên dương trần tất cả lo toan
Lời THẦY gắng chí Tây Phương
Đạo lành ắt hưởng Tòa vàng chứng minh
Đã một lần hy sinh vì Đạo
Nay xác trần của Lão khai nguyện
Hơn đàng dựng bản HOA-LIÊN
Đài cao kêu gọi hồn thiên nhân loài
Mau tỉnh giấc nghe bài kệ phú
Để sau phò Giáo-Chủ Long-hoa
Cuối màn có Chúa có Cha

Kỷ cương xã tắc LONG-HOÀ hiện tiền
Đến cuối màn Hà tiên khởi trở
Sang Ty niên khai mở Chơn Quân
Chuyển xây binh lửa lấy lừng
Để cho Chơn Chúa Minh Quân lại trần
Chuyển máy tạo cầm cân thưởng phạt
Xác trẻ Ta khai mạc kỷ nguyên
Dựng xây Thượng cổ HOA-LIÊN
Đem câu Đại Đạo qui nguyên Nam Trào
Cơ huyền tỏ lời trao thi vị
Ta nhường lời cho vị Bạch-Vân
Khai câu thơ phú huyền thâm
Thiên cơ lộ cảnh Đài lân của THẦY
Tá phò vương kỳ này đủ cả
BỬU-SƠN-KỶ đều đã chuyển phê
Lâm phạm trợ tế trở về
Dựng xây Nam Quốc danh đề LONG-HOÀ
THẦY tỏ lộ câu ca huyền bí
Gốc Minh Quân vốn thị HÀM-NGHI
Hiệu danh UNG-LỊCH ai bì
Chuyển thân nhũ kẻ trần di xuống phạm
Lời Lão đây đừng bàn luận phiếm
Rằng vua ta tuổi hiện bao nhiêu
Hay là Nguyễn tộc ít nhiều
Sai ngoa ắt phải đọa tiêu kỳ này
Khuyên bá tánh Ròng Mây đến hội
Giác cho dân biết cội LONG-HOÀ
Pháp môn dạy đã hằng hà
Nay qui nhất thống Ma Ha cuối màn
Lời khuyên chúng hành tàng Đạo cả

Nhắc anh tài hãy xả thân sinh
Chớ ham lâu các miếu đình
Bỏ quên lý đạo nhân sinh của THẦY
Hằng bao năm chẳng khuây dạ ngọc
Dạy rất nhiều khổ nhọc đầu than
Xác xưa cũng ở dương trần
Làm sao vĩnh cửu mà mong gạt đời
Thấy bổn đạo mượn lời kinh kệ
Làm nhiều điều chẳng kể đến Ta
Cội lành bị lũ quỷ ma
Vi mê danh vị tạo xa, lâu dài
Đem lý chánh BỒNG LAI gạt gẫm
Lấy giáo điều sâu đậm TỪ-BI
Làm cho mỗi đạo A-DI
Vi đời phải chịu loạn ly tan tành
Âu cũng bởi cội lành chẳng nhớ
Gội nhuần ân Thánh Chúa Minh Quân
Tạo nên sát nghiệp lấy lừng
Cao ra quân trước, Thích cũng theo sau
Đến một cuộc máu đào chuyển động
THẦY kêu dân hãy ráng trì tâm
Tìm tu một cách âm thầm
Là dò tánh hạnh nơi tâm cho bền
Cảnh Tây trước lập nền Thượng cổ
Đức NGỌC-HÒANG gốc trở lưu ly
Cùng cung PHẬT MẪU ĐIỀU TRỊ
Đều cho Tiên nữ hạ thì trần gian
Cứu sanh chúng cuối màn thương xót
Chẳng để hiền phải lọt ngoài khơi
Đây lời của Phật hay Trời

Tùy dân nghiệm lấy lẽ lời của Ta
Chùng chùng thấy Long Tòa hiển hiện
Trên mây cao nhạc hiển tiêu thiêu
Trôi ca khắp cả Linh Tiêu
Mừng chơn Thánh Chúa nơi Triều trị dân
Ta nhắc nhở để tìm lý chánh
Biết cơ thâm nghiệm kỹ con đường
Nơi nào cũng đến Tây Phương
Chẳng riêng là Đạo BỬU SƠN của THẦY
Nhớ lời TA tâm rày sửa đổi
Đạo thương Đời chớ vội phân chia
Chỉ còn một buổi được về
CAO, HÒA, THIÊN, PHẬT, chớ hề tách ra
Phải hiệp lại một nhà đạo đức
Mau mau tầm hầu dứt tranh đua
Đến màn có Chúa có Vua
Mà còn quyền bính hơn thua tiêu hồn
Ôi một cuộc Thất sơn dấy động
Lẽ thì THẦY chỉ tất từng non
Nơi nào chứa đựng lâu son
Ngặt quyền dạy ấy Bạch-Vân sĩ hiền
Nên Lão chỉ nhắc riêng đường đạo
Chớ phân chia hạnh giáo Đại Từ
Nghe Ta tầm kiếm vàng mười
Coi chùng sơn phết trong thời mục lâu
THẦY từng dạy nguyện cầu gốc cũ
Nay đâm chồi gọi đủ lớp màn
Đâu riêng danh hiệu TÂY-AN
Ngàn muôn Phật Thánh Trăm quan đều về
Là những vị dựa kê Lân các

Lo ngôi Trời thưởng phạt công minh
Không còn hết cảnh ngục hình
Diêm phù cũng trở bôn trình lập công
Bồi đức huệ cho xong cuối kiếp
Để hồn linh được kịp LONG HUỆ
Cửu trùng đức độ chuẩn phê
Gây câu hòa ái một bề chờ mong
Hội tất cả cộng đồng Tiên Phật
Cùng phạm nhân với các oan hồn
Đều về hội hợp Thất sơn
Lo toan giúp độ dương trần màn ni
Nhắc lê thứ trăm truy lý diệu
Lời THẦY phân học hiểu cho thông
Giác mê chánh pháp chớ lầm
N hư lời Tâm kệ ít giòng nhủ khuyển
Gọi chúng sinh tình riêng mấy tháng
Ánh Tiêu Hà tỏ rạng huyền linh
Chờ cho Bạch Sĩ Tiên Sinh
Luật Trời ban bố lòng kinh bạo tàn
Thương xác trẻ ngổn ngang trăm mối
Bị loài yêu làm bạo mấy phen
Cửu Thiên còn dấu tại dinh
Nay đà mãn hạn phép linh ban rày
Cơn xuất xứ anh tài tuổi trẻ
Trí siêu linh mấy kẻ tường thông
Gặp loài qui dữ mặc lòng
Nhuần ân Kim Mẫu Thiên Công thoát nần
Ấy lời giải bao năm cho hiểu
Câu truyền xưa luận điệu biết ai
Bây giờ xuất hiện trẻ trai

Cùng dòng Hùynh tộc Bồn lai định phân
Cơ Tạo hóa hồn phân trăm xác
Nay đúng màn chỉ một mà thôi
Ngày xưa THẦY đã để lời
Xác hồn phải giữ trọn đời chẳng xuê
Mặc bá tánh khen chê châm biếm
Lũ qui ma hiển hiện xưng hô
Dù xưng cho đến đức Vua
Mượn danh DI-LAC hàm hồ hồn tiêu
Lời THẦY phán ít nhiều hầy ráng
Các linh căn đến hạn phải lo
Cùng TA xây dựng bên bờ
Gọi Chư Thần hết xuống đò Thất Sơn
Cùng với Lão xạ dươn cứu độ
Kẻ hiền lành qua khổ mê tân
Nhớ lời khuyên dạy Hoàng Ân
Ngày sau được hưởng Các Lân điện đền
Cảnh Tây Trúc lòng bền tâm nguyện
Tại trần gian khai diễn hùng binh
Nhớ câu chơn phép siêu sinh
Không tranh quyền tước lòng tinh khiết tường
Đến lập hội phô trương đức hạnh
Ấy là nền Chúa Thánh tôi hiền
Trên Vua chánh vị Cửu Thiên
Dưới tôi lương đồng dân hiền vui tươi
Lời THẦY phán muôn đời có một
Đây là màn sau rốt chẳng sai
Bây giờ hành trật mãi mai
Muôn năm khó thấy Hội này nữa đâu
Chón Kim Giai Sơn Đầu hiển hách

Tại hồng trần chẳng cách xa xôi
Thành lòng một cõi gàn thôi
Không thành muôn kiếp ngôi Trời khó mong
Lệnh Ngọc Khuyết Huỳnh Long lộ vĩ
Thánh vi Vương Bạch-Sĩ Thần Tiên
Cổ Am truyền sấm HOA LIÊN
Càn khôn cứu cứu y nguyên Tân Triều
Gọi bá tánh Lam kiều gấn đến
Lão kỳ này vun bén giống lành
Tớ THẦY thức trắng năm canh
Ra bài kệ phú Nam Thành cuối Thu
Để khuyên chúng đường tu cải sửa
Từ bao lâu hằng bữa lệch xa
Cũng vì danh vọng phù hoa
Tiền tài lộc vị phân ra trăm hình
Làm Đạo cả nghiêng chính sụp đổ
Bởi vì danh máu đổ Giáo tôn
Kêu dân mau tỉnh tâm hồn
Nghe lời TA dạy sống còn ngày sau
Hợp thành một đường vào Chơn lý
Đừng phân chia vị kỷ đạo nhà
Đạo chung tất cả Ta bà
Chớ không phân rẽ Đạo ta Đạo này
Chính vì thế hằng ngày tranh chấp
Gieo nổi sào cho Phật Thánh Tiên
Từ khi TA dạy HOA-LIÊN
Đạo là hợp nhất Phật Tiên Thánh Thần
Kẻ mượn đạo đương phân danh lợi
Người lấy tu nhân ngôi gặt dân
Thương là thương bấy dương trần

Vì tin Trời Phật tâm thần lao đao
Nhớ linh xưa THẦY vào Sơn Thất
Gặp MINH-VUÔNG qui Phật hành y
Đề sau lập cổ kịp kỳ
Cứu dân thoát cảnh lâm ly nã nề
Thương Minh Đế chẳng nề cực khổ
Tắm thân Già báo bỏ Hoàng ân
Hết về nơi chốn Tòng Sơn
Cận ngày lại đảo Hòa Thôn khuyến trần
Trải bao năm tắm thân còm cõi
Hết già nua lại trở về non
Trở về núi Tượng thon von
Bồn Sư là hiệu khai môn giáo đời
Khấp lê thứ tầm tòi lý đạo
Nghe TA về cầu đạo Tượng sơn
Dộc lòng tìm gốc BỬU-SƠN
Chuyên khai xác Phật Tà lon hiệu Trùm
Dùng đèn sáp khai tôn lập phái
Tuy xác Mê hồn Phật TÂY-AN
Giáo đời nhiều nỗi gian nan
Sau là Sư Vãi dong toàn bán khoai
Khấp Vĩnh tế trần ai tỉnh trí
Gọi người hiền dạy kỹ từng câu
Giảng Kinh mười một đoạn cầu
Nói cho bá tánh hết sầu đến vui
Nhắc bồn đạo tới lui SƠN-BỬU
Đạo của THẦY xuất đủ Tây phương
Bán Khoai Sư Vãi đoạn trường
Giảng cho nhà thiện tên Hương sư Vàng
Qua trường khổ lớp màn thay đổi

Đến Hòa Thôn vội trở giọng đàn
Năm giây nắn phiếm Tây an
So đường tuyết vũ khoa tràng Không-Minh
Nhắc tích cũ Láng Linh sâu khổ
Lòng thương dân khắp chỗ đeo sầu
Nên THẦY viết lại ít câu
Cho trong bồn đạo gắng trau sửa mình
Giác cho chúng mỗi tình vạn loại
Cùng thương yêu hòa ái hiệp chung
Để sau được tựa bóng tùng
Thoát con tai biển chập chùng tới đây
Thuyền Bát Nhã TA khai Pháp giáo
Gọi cho đời nên đạo Hoa Long
Hát hò mấy dạo trần hồng
Nhắc cùng lê thứ Đại Đồng lo toan
Nhớ giữ phận đến màn đến lớp
Đừng phân chia hãy hợp cùng nhau
Lo tròn Thánh đạo Nam Trào
Chớ nên nản chí khó vào LONG-HOÀ
Lời LÃO dạy ta bà chẳng xót
Từng câu thi đã trót kỳ tam
Chẳng nghe lời nhủ TÂY-AN
E trong bá tánh khó toàn thầy thi
Nay nghiệt long chuẩn tri nổi sóng
Thử xem đời còn mộng hay mơ
Phận TA mở chữ huyền cơ
Thương dân còn lắm hững hờ đường tu
trước trạng hưởng ngọt mù vợ vợ
Trông người hiền trở lại đạo lành
Dù TA một bụi Nam Thành

Cũng về khuyến đạo tu hành nhắc dân
Nhìn cuộc thế năm bằng ít ỏi
Thấy trần ai mong mỏi Phật Tiên
Nên TA quyết mở đạo thiên
Cho phần xác trẻ HOA LIÊN dựng đời
Nay nhằm lúc cơ Trời hé lộ
Nên THẦY về dạy dỗ môn đồ
Nhớ TA đừng có ngần ngại
Rán tu sẽ đến bến bờ thần thông
THẦY hoằng khai Đại-Đông Chơn-ly
Đạo SƠN-BỬU mở vị KỲ HUỜNG
TA thừa mạng lệnh Tây phương
Sửa phần xác trẻ Hón đường cho xong
Đợi cuối Thìn Kim long lộ vĩ
Xác trần duyên khai kỷ nguyên tu
Dạy khuyên dân học chữ nhu
Cùng là chiếm bản một đời an vui
Lời TA chớ khá bãi buổi
Vãng lai Bửu Ngọc cơ Trời khuyên răn
Ít câu Lão nhắn thứ dân
Ta về giáo độ dương trần cuối năm
Hết Thìn sang Tỵ sấm vang
Phật Tiên hiển lộ xác phàm xuất khai
Minh quân lương tể trở hài
Nói cho bốn đạo chiều mai tỏ tường

NAM MÔ BỒN-SU THÍCH-CA MÂU-NI PHẬT

*
* * *

BỬU song thanh tịnh kiến Tiên bang
SƠN xuất Huỳnh danh hiển lộ phang
KỲ thuyết qui ngưng cùng hiệp nhứt
HUỜNG trung quốc thể dựng Trường An

*
* * *

BẠCH ngọc qui khôi hiệp một bầu
Sĩ minh giáo chúng nhữ Nam lâu
TIÊN khai đạo cả vầy Long Hội
SANH thế phương nam đặc lộ cầu

*
* * *

NAM bang nhất sĩ hiệp anh hùng
QUỐC độ Huỳnh tông đặc cử trùng
CÔNG lý Tiêu Hà qui nhất thống
KHANH thông đạo cả hợp trùng hung

TIÊU HÀ DẪN LUẬT

Máy Tạo hóa chuyển xoay đúng lúc
Mùa Vu lan chấm dứt cõi trần
Năm năm sáu tháng cơ hàn
Ấy là Thiên định sây sàng vớt dân
Khai diễn hội Long Vân tại thế
Của Minh Hoàng nghi lễ triều gia
Triều đình Nam Quốc khai ca
Kể từ Tân Dậu giáp qua Tý tròn
Đầy đến đó vạ lần tai ách
Khấp nhơn loài Ta vạch con đường
Đề cho kẻ trí Nam Phương
Biết tìm lý chánh phò Vương Minh Hoàng
Từ tách dặm băng ngàn ản sĩ
Cảnh Cổ Am thiên lý số nan
Một bài sấm ký sửa sang
Để cho thế sự liệu toan thế nào
Xuất thi tập bắt cầu thệ nguyện
Cho anh hùng ai biện luận xem
Tâm sao cho đúng Vương nền
Lê, Trần, Huỳnh, Lý tuổi tên thử tìm
Nay một cuộc gió nghiêng Đại Đạo
Rắn núp hang chôn cáo ngẫu ngẫu đuôi
Ai người trí huệ thì coi
Xem tường đề thâu cuộc đời kỳ tam
Thu phân diễn Cổ Am héo hắt
Xuân đầu niên gió thét gào mây

Ngẩng đầu xà tấp ngựa quay
Giáo tôn tranh chấp Kim giai rung Trời
Rung từ Bắc sang Trời Nam địa
Rung Tây âu há bịa làm chi
Năm châu khởi cuộc sầu bi
Chân Dê móng nhọn khối nguy anh hùng
Nói cho biết chập chùng sấm dậy
Sông Bảo giang bãi bãi y nguyên
Qui khôi chiến địa xích xiềng
Từ cù lao kết của miên, Cái Vừng
Cảnh Tiền giang lầy lừng oai dũng
Xứ Trung-ương biên chứng Tây-đô
Sài-côn là chốn mã mồ
Chôn phùng tặc tử rợ Hồ chinh ghê
Ôi một móng chân dê tiêu tán
Luận anh hùng mua bán danh thơm
Nay thì thiết lộ đã xong
Thời kỳ phụng xuống bể Đông tới rồi
Khi nhả mặt đứng ngòi khó bước
Khi khi đàn xuất lược binh muôn
Trí tâm xem thấy mới tường
Sửa mình để đón Minh Vương xây đời
Nhắc thuở trước một lời Nguyễn tộc
Trịnh phân chia lừa lọc Nam Bang
Hỏi TA, TA chỉ một đảng
Hoành-Sơn Nhất Đái dặm ngàn dung thân
Lời sấm đã tương phân chánh diện
Trí cơ màu cho hiểu khiết tường

Anh hùng trong cảnh nhiễu nhương
Nhớ lời TA chỉ ả dương cuối Thìn
Đa khuyến phệ gập ghình chó sủa
Giống Tộc Hoàng lưới bủa muôn nơi
Chữ Nhân là chữ cao vơi
Gieo nhân tất cả nơi nơi phục tùng
Chẳng chinh chiến ngựa dung ruồi cỡi
Không giáo gươm mà đuổi được yên
Thái bình xung hiệu Nguyên niên
Dựng xây Nam Quốc muôn niên an hòa
Đây là chút lòng TA tỏ lộ
Nhắc ai người biết rõ thời truy
Tầm ra đường hướng mà qui
Nhánh lành phò tá kịp kỳ LONG-HOÀ
Đến thời đại của TA trở mặt
Lịnh Quân Vương viết bảng Tiêu Hà
Xử phân khắp cõi Ta bà
Không riêng Thần Thánh hay ma với phàm
Hễ có tội liệu toan lập đức
Bồ thí công chấm dứt tà tâm
Đây là màn xử huyền thâm
Thưởng ban minh chánh ngay đàng chẳng tư
Không riêng vị chân tu quốc thích
Luận tội công để tính so xem
Một câu phân xử chẳng lem
Bởi thời Minh Chúa mở then Từ Hòa
Lòng thương mến thiết tha nhắn nhủ
Gọi thần dân mong đủ tánh nhân
Đề sau hiệp lại một đàng
Đòi phân Thập Bát Chư bang tranh hùng

Luận kim cổ các hàng Thượng Đẳng
Điện tam tinh ắt hẳn tỏ phân
Từ Tiên chánh đến Thánh Thần
Cùng trong thưởng phạt một nền qui nguyên
Đến dương thế người hiền kẻ bạo
Trong sổ xanh Tôn giáo nan truy
Luận bàn công khó tu trì
Hay cầu nguyện ánh A-DI giúp đời
Xử kẻ bạo kéo lôi dương thế
Vào vòng tranh đủ kẻ tà tình
Hiền hơn chơn tánh quang minh
Lựa trong nam nữ nhu mi hiền hơn
Tiêu Hà luật đầu phân hèn khó
Hay sang giàu của bỏ bằng non
Không phân tục thế phàm hơn
Cùng là Tiên Thánh Chư sơn với Thần
Hễ có công thưởng ban chẳng lệch
Tạo điều hung đến chết cũng không
Qua truông luật xử thật lòng
Khó ai thoát lưới Thiên công bao giờ
TA phân tách lời thơ chỉ bảo
Phải tầm đường thiện giáo mà đi
Làm nên một đấng tu mi
Hiền nhân đến cuộc ai bì so hơn
Đã cận Hội Đầu Sơn có vĩ
Chôn Bạch Vân tái kỷ LONG-HOÀ
Thừa vưng DI-LẠC chương tòa
Phân rành mọi nẻo thuận hòa dưới trên
Từ Tôn giáo xây nền trược thế
Đến ngoài đời ai kẻ lo toan

Không riêng tại chốn Nam Bang
Mà luôn khắp cả thế gian một bầu
Lập Thượng cổ Công Hầu Khanh Tướng
Qui khôi đời là hướng người xưa
Kêu dân mau ráng lọc lừa
Đề sau khỏi cảnh giầy bừa thầy thi
Cả thế giới cũng kỳ một lược
Chẳng riêng gì từng nước từng nơi
Xử phân là lệnh của Trời
Khắp trong Vũ trụ đôi nơi một lần
Xử cuộc cuối thế nhân gắn chí
Không còn đâu hú hí vui tươi
Tiêu Hà Dân Luật đạo đời
Thiên công định phạt đã rồi chẳng sai
Nếu kỳ này không rày sửa đổi
Gặp Tiêu Hà khó nổi an tâm
Một lần muôn cả ngàn năm
Cũng không còn cảnh xử phân thế này
Lập công đức tài bồi lo liệu
Cuối kỳ tam gắng hiểu lời TA
Thừa vung sắc lệnh LONG HOA
Phật Vương DI-LẠC chương tòa bố ban
Phân cho rõ nẻo đường tà chánh
Từ lâu nay lập hạnh sửa trau
Nên sanh một đảng anh hào
Hay hiền hơn cũng được vào hội thi
Lo cho kịp đến kỳ gà gáy
Kiến Phật Vương vạn đại yên vui
Ba năm nhường lại ngôi Trời
Cho Ngài Minh Đế trị đời bình yên

Đây đến đó giáng miền dương thế
DI-LẠC VƯƠNG xuống bề trần ai
Giáo khuyên kêu gọi anh tài
Luận xem thiên hạ qui lai Nam triều
Hãy sửa soạn ít nhiều tư tưởng
Cho sạch trong để hướng Long xa
Bền lòng học được Ma-Ha
Thân phàm trong sạch đón mà Phật Vương
Đức DI-LẠC tạm đường giáo độ
Cội LONG HOA ban bố đức ân
Muôn năm một cảnh Đài lân
Nam Bang Phật lộ huyền thâm gọi nhuần
Không lo liệu tâm đảng điệu lý
Học chánh chơn, ắt bị máu tuông
Tiêu Hà nền tảng kỷ cương
Hiện hung phán xét chung đường tội công
Đức DI-LẠC HOA LONG giá ngự
Minh cảnh đài hiệp đủ các ngôi
Tam thiên thế giới lệnh Trời
Công bằng thưởng phạt cuối đời Hạ nguơn
Bởi thương mến trần dương tai ách
Nạn binh đao TA mách đôi câu
Sửa tâm giữ đạo sống nâu
Chỉ đường tội phước răn âu sửa lòng
Tội thứ nhất bất trung cùng chúa
Phản bội THẦY gom của bá gia
Một loài phản chúa bội cha
Tam bang trào diễn xét ra ngục hình
Ấy bất trung bất hiếu nghĩa tình
Đầu rơi khó nổi siêu sinh kỳ này

Tội thứ hai ý tài lộc vị

Có của tiền ích kỷ hại nhân
Giàu sang chẳng biết mến dân
Đem đồ đút lót hại dân hiền nhu
Kẻ làm quan chẳng từ ác bạo
Ham lộc tài quên đạo chi dân
Không làm sáng tỏ tội ân
Hùa theo nịnh bợ lệch cân luật Trời
Gẫm tội ấy khó thời tha thứ
Vào cõi xay gồm đủ hạng người
Máu me kinh khiếp thương ôi
Nghĩ thương suốt kiếp khó hồi thể gian

Tội thứ ba là hàng hung bạo

Phận gia đình hạnh giáo bất nghiêm
Làm cha chẳng dạy con hiền
Buông lung tánh hạnh tư riêng phan rành
Trong huynh đệ cứ tranh quyền lợi
Không thuận hòa nhân ngời lo toan
Vì ham chung đỉnh bạc vàng
Không tình ruột thịt quên đàng nghĩa ân
Nghĩ một lũ làm con bất hiếu
Ghê một loài anh phụ bất minh
Làm em chẳng nghĩ bố kính
Hại người hiền đức ngục hình khó tha
Trước chặt hết tay chơn hành tội
Khoét đôi người kéo lưỡi dài ra
Cột đồng lửa cháy sáng lò
Trói vào hồn phách tiêu ra tro tàn
Khó trở lại vào màn Ngươn thượng
Tiêu xác rồi hồn phương khó yên

Bụi tro hết lẽ chẳng kiên

Cha anh thủ túc triền miên đọa đày

Tội thứ tư đắm say tử sắc

Đạo vợ chồng chẳng chặt đồng tâm
Tạo điều hoa nguyệt mê lầm
Gian dâm tình ngoại lừa thâm nghĩa ân
Dụ dỗ gái đưa lần tội ác
Gạt người hiền tạo tác nghiệp duyên
Có chồng mà chẳng chính chuyên
Luân thường bại hoại tình riêng mê đời
Những tội ấy phân đôi xác thể
Dùng đôi tre cong bẻ gần nhau
Hai chân buộc lấy ngọn vào
Buông ra thể xác máu đào phân hai
Đem thầy xuống trâu giầy ngựa xé
Bỏ vạc dầu hồn lệ tiêu tro
Muôn năm khó trở đến bờ
Lỗi gây tình nghiệp rảnh lo sửa mình

Tội thứ năm ngục hình lửa đỏ

Thieu bạo hung đón gió trở cơ
Giựt đồ cướp của gạt lừa
Tạo gieo khổ ải sớm trưa cho trần
Giàu trên khổ không cần nghĩ ngợi
Lừa dối đời đem lợi cho mình
Khổ ai thì cứ mặc tình
Miễn sao mình được cho mình giàu sang
Đốt lửa đỏ muôn ngàn nóng siết
Bỏ vào lò cho biết thế nào
Tiêu ra tro bụi mau mau
Khó mong tái kiếp mà vào LONG-HOA

Tội thứ sáu ba hoa láo khoét
Bùng lười môi thọc mét đôi bên
Tạo điều hềm khích tuổi tên
Dùng lời lấy đạo kiếm tiền nuôi thân
Làm cung cách gạt dân lừa dối
Miệng lưỡi môi đưa đầy ngọt ngào
Làm điều mị dối càng cao
Tội kia moi lấy gan bào phế tim
Mổ banh bụng ruột gan móc hết
Cho thú cầm rắn rết rĩa ăn
Còn chi là một thắm thân
Vạc dầu hồn xác tro than tiêu hình
Tội thứ bảy lừa tình gái trẻ
Dùng ngọt bùi gạt kẻ hiền hơn
Giảng kinh kệ phú làm bằng
Gieo bao nghiệp chướng vinh thân sang giàu
Thêm những kẻ sắc màu dối thế
Lấy giáo điều lạng lẽ mưu toan
Gây bao oán chạ giáo tôn
Làm cho điên đảo Đạo chơn lý mầu
Gẫm tội ấy đồng thau nấu chảy
Đo miệng mồm bắt phải nuốt vô
Phân thân bốn ngựa trối gô
Tay chân lôi kéo tam đồ hồn tiêu
Tội thứ tám thốt điều bạo ngược
Đạo vợ chồng lẩn lướt hung hăng
Bất trung, bất hiếu, bất nhân
Cùng phường bất nghĩa hiệp đảng thế cô
Ỗ khỏe mạnh hàm hồ lẩn lướt
Dùng bạo quyền dần bước xâm lăng

Một phường con giặc tôi loàn
Bỏ hầm rắn độc thú cầm xé thân
Còn hồn phách đọa đày đói lạnh
Ngục phong đô tiêu tánh tro than
Khó mong trở lại thế gian
Muôn năm phải chịu hồn oan xác hình
Tội thứ chín ỷ mình lành lợi
Mắng chưởi người đào bới ông cha
Lường cân tráo đấu non già
Cùng loài quan tước cung tra vôi tiền
Lũ đàn điếm nghiện ghiền hút sách
Đàn gái tư tạo cách phá thai
Mụ đồ chông nhọn ngòi dài
Quăng vào núi lửa tiêu ngay xác hồn
Tội thứ mười giáo tôn gây rối
Dùng kệ kinh tạo mối hiềm nghi
Gạt đời cho lỗi đạo nghi
Tạo trường sát kiếp loạn ly dân tình
Xét tội ấy ngục hình đày đọa
Từ linh hồn chí cả xác thân
Đem ra tam pháp xử phân
Cưa hai đầu cổ đến chân đoạn lìa
Đem vào cối xay nghiền thi thể
Dắt linh hồn trối ké máu rơi
Hành hình đói lạnh ngàn đời
Khó mong siêu thoát về nơi dương trần
Tội mười một kêu Thần gọi Thánh
Biếm khinh chê đạo hạnh nhà thiền
Khi người nhạo bán Phật Tiên
Tạo mầm chia rẽ người hiền học tu

Lời khích của kẻ tu giả dối
Tạo tranh phân loạn rối nhân tâm
Xung hô Thần Thánh lừa dân
Ngữ ngôn bừa bãi không phân chánh tà
Thân tội lỗi đốt nhà cướp của
Giết hại người bán Chúa bội Thầy
Bẻ răng cắt lưỡi lóc thây
Trói vào cột lửa cối xoay thân mình
Máu tuông đổ hồn linh đầy đọa
Nhốt thiết lung suốt cả muôn đời
Xác hồn tro bụi thương ôi
Khó mong trở lại kiếp người trần gian
Giải mười một con đường tội phước
Cho nhân loại biết được sửa trau
Một khi khai mở Nam Trào
Bồi công lập đức mau mau tu trì
Trường Đại-Đạo Từ-Bi rêu gọi
Hiệp lo toan trở lại nẻo nhân
Đề cùng xứng đáng tội dân
LONG-HOA kiến diện Minh Quân sau này
Cảnh tội phước TA bày tỏ rõ
Rán mà lo trao sửa thân tâm
Thoát qua biển tội luân trầm
Nếu không e chắc ngàn năm ngục hình
Tiêu Hà luật công bình thưởng phạt
Dẫn giải ra sơ lược mà thôi
Xử phân khi đổi cuộc đời
Huòn lai Thượng cổ ngôi Trời bình yên
Cảnh Tây trúc mùi thiên nồng nực
Ngát hương thơm chẳng dứt chờ mong

Tiêu thiêu nhạc trời trên không
Diêu-Trì Cung-Mẫu Thiên-Công ứng đời
Nhớ tầm lời lẽ Phật Trời
Nghe TA thoát cảnh máu rơi thấm sầu
Chùng nào trở mặt Nam Lâu
Thì là bá tánh ngộ hầu biết TA .

NAM MÔ DI LẠC VƯƠNG TÔN PHẬT CHÚNG
MINH

*
* * *

LONG ản Huỳnh danh đầu nhứt kỳ
HOA khai tộc kiến xuất cung vi
GIÁO kim lộ đẳng đoài Diêu Mẫu
CHỦ cổ vương Thần các lãng nghi

*
* * *

DI thượng Thiên Tôn đầu tử vi
LẠC tâm Thượng cổ khước triều nghi
THIÊN cương duy Phật liêu tung hợp
TÔN kỹ ngã vương sắc tiểu tri

CHƠN LÝ LONG HOA CHUYỂN THỂ

Mây ngũ sắc nhiều đoanh Rồng Phụng
Giương gút nanh xòe cánh mừng vui
Đón cơ Tạo hóa Thượng đời
Qui lai Kim Cổ sấm Trời khai nguyên
Vung sắc chỉ lời truyền PHẬT-TỔ
Tách Lôi-Âm thiên lộ lâm phạm
LONG HOA khâm thử Tây Phương
Chuyển cơ Tạo-hóa khai màn Thuần Nghiêu
Lãnh ấn nghị đương triều THƯỢNG-ĐẾ
Sang Lôi-Âm bày lẽ huyền cơ
Sai hàng Bồ-tát một giờ
Cùng trong Tiên Thánh xuống cơ giáo trần
Nay máy tạo chuyển phân đúng lúc
Nẻo cơ huyền có luật Tiêu-Hà
Trình sinh thừa lệnh LONG HOA
Chỉ sơ luật pháp của TA cuối màn
Cảnh tội phước dương gian âm phủ
Cùng lai trần hội đủ mặt mày
Phân rằng Địa-Tạng kỳ này
Ngục hình mở hết âm sai lập đời
ĐỊA-TANG-VƯƠNG nghe lời chỉ giáo
Mở ngục môn dạy kỹ hôn căn
Mau mau về đến dương trần
Lập công bồi đức dự phần LONG-HOA
Dự truyền đến Phong đô mở cửa
Lòng ái dân dạy dỗ cuối màn
Thừa quyền Phật Bửu Lôi-Âm

Ta khai cơ tạo huyền thâm kỳ này
Bởi MINH ĐẾ tỏ bày khúc chiết
Cầu Phật Trời chi xiết thành tâm
Động lòng cho cõi Trời Nam
Cho nên THƯỢNG-ĐẾ chiếu ban Lão về
Lập Thượng cổ khai đề Thánh đức
Qui nhân loài các bực truyền ban
Lộ rành ánh đạo Tòa vàng
THIÊN TÔN DI LẠC Tây phang giáng trần
Dựng Lọng cội ban ân sắc tứ
Khắp thần dân luật xử Tiêu Hà
Chuẩn phê khắp cõi Ta bà
Phật Tiên đồng nhất cùng ra giáo truyền
Lãnh Phật lệnh xuống miền lạc thú
Đem chơn linh cương kỷ về ngôi
Chờ khi nổ sấm lệnh Trời
Thất-Sơn khai huyết là đời bình yên
Nhờ Phật Thánh Thần Tiên hạ giới
Dạy lê dân khắp cõi Ta bà
Không phân giàu có trẻ già
Qui ma biết đạo cũng là siêu thăng
Lệnh truyền phán Đại-Thần Thượng-Đẳng
Cùng trăm quan dựng Bảng phong thần
Xây đài Nguyệt kiến rạng ngàn
Trạng nguyên soạn luật xử phân cuối kỳ
Nhờ tất cả huyền vi quốc độ
Giáng lâm trần cứu khổ cho dân
Một kỳ phân xử cho xong
Qui khôi tất cả Đại-Đồng Thượng-Nguơn
Cảnh mặt kiếp đầu còn loài dữ

Lão truyền ban khắp đủ năm châu
LONG-HOÀ một cội ứng hầu
Thanh-long Bạch-hổ phủ châu phò ban
Cơ Tạo-hóa cuối màn Thịn Ty
Xác trẻ thơ cương kỷ hoằng khai
Bao năm đầu khâu NHƯ-LAI
Giờ TA phò tá dựng Ngai Nam trào
Khai tuệ trí anh hào tuổi trẻ
Hạnh Từ-Bi mây kẻ sánh so
Bảy năm ản lánh quân cơ
Cũng như Châu-tử bị lờ Trụ-vương
Hết Du-ly mở đường Nam đánh
Dựng xây đời lập thánh Thuần Nghiêu
Huỳnh-kỳ có bậc Trần-Điều
Quân sư vốn thật kim triều Phật An
Tài tế thế an ban chờ đợi
Tiếng nguyên nhung vang vôi hiệu TRÙM
CỬ-ĐA một đấng anh hùng
Võ văn canh cõi vẫy vùng bốn phang
Sắc lệnh Truyền TÂY-AN SƠN-BỬU
Lập KỶ HƯƠNG hội đủ Thánh Tiên
Ra tài tiếp dựng HOA LIÊN
Cùng TA xây cảnh Thượng Thiên tại trần
Lão khuyên nhủ một lần cuối kiếp
Cho thần dân rõ biết Huỳnh Long
Khai màn Thượng cổ ản rồng
Cầm bào xác trẻ khai tông Nam triều
Nhớ lời Lão Linh Tiêu đã phán
Chỉ kỳ này là Bạng phong thần
Gội nhuận Thánh lệnh thiên ân

Muôn năm lệ thứ một lần mà thôi
Mang sắc lệnh của Trời thượng bạng
Dựng Phong thần cứu vãn lê dân
Chẳng nghe lời Lão lo dần
Ta e vạn kiếp khó mong trở về
Lão giảng thế chẳng nề cực khổ
Cầu Thánh Tiên báo bổ chính toan
Cùng Ta tách chốn Tòa vàng
Xuống đây khai mở cơ quan lập đời
Đức THƯỢNG-ĐẾ ra lời truyền phán
Cho Thánh Tiên tường hãn lâm phạm
Đế đô của ánh Nam Bang
Trung ương sấm dậy Rồng vàng lộ khai
Đến chùng đó qui lai Thượng cổ
Cảnh Kim giai chiếu phổ Đài lân
Vỗ về bá tánh an dân
Hiệu xung thiên hạ thái bình năm châu
Diễn LONG-HOÀ rồng châu hổ phục
Xây Phong Thần qui nhứt về Nam
Phản TA chấp chưởng ba năm
Xong giao MINH-ĐẾ dương trần liệu toan
Đến chùng đó chiêu an bá tánh
Khắp năm châu phục hạnh Minh Quân
Trong trào lương tế tội thần
Ngoài dân hiền đức hiếu trung mọi bề
Cảnh thái bình phủ phê vui hưởng
Không nghèo giàu thịnh vương chung vui
Ngày đêm sáng tỏ cảnh Trời
Khiến trong trăm họ nơi nơi thái hòa
Chẳng còn chốn phù hoa ô trược

Nhà ngày đêm khỏi lụt gài then
Khấp trong bá tánh như sen
Phương phi hạnh tướng thể len tơ trời
Không hung bạo hay lời nghịch nhĩ
Người thương người cương kỷ tường phân
Gió hòa mưa thuận muôn dân
Nhuần ân Thánh Chúa vạn năm vui vậy
Trên không trung trời mây dịu dặt
Ánh từ quang rọi khắp càn không
Trời xanh trong vắt một bồn
Không mây đen phủ vật nhơn chút nào
Gió hòa ái thổi câu thiện phước
Mua nhuần ân đưa rước hiền nhân
Khấp bầu vũ trụ rạng ngàn
Mây đen không gợn chút trần trược ô
Còn dương thế cơ đồ Minh Chúa
Cảnh đất đai hằng bủa minh ân
Khấp trong bá tánh dương trần
Sân si tham ố tí phần cũng không
Cỏ cây tốt trở bông đơm nhụy
Ngát hương thơm hương thủy cam lồ
Mát lòng bá tánh trầm trồ
Không còn tranh chấp hàm hồ như xưa
Lòng hòa thuận gió mưa ân gội
Cảnh chim kêu vượn hú nơi nơi
Đài lân tại thế chẳng chơi
Đất đai trở mọc khắp trời hương sen
Đất không nhuốm bùn đen như uế
Như màu ngà xiết kẻ đẹp xinh
Bụi trần chẳng chút màu in

Nhu hòa thuận ánh bình minh suốt ngày
Cây với cỏ như say khí quyền
Không úa màu nước biết xanh tươi
Thật là một cảnh của Trời
Lập bang tại thế cho người hiền nhân
Còn lâu các của dân cũng vậy
Được vụng xây chẳng phải sức người
Thánh Tiên chuyển lấy ngôi Trời
Cho dân vui hưởng xong rồi vua quan
Cảnh điện đền thiên cang xây kỹ
Theo luật Trời hoa mỹ cổ kim
Sẵn dành muôn cảnh thiên nhiên
Tòa thành Sơn Thất dưới miền trần ai
Thiên Cẩm Sơn điện đài cho đến
Cảnh đầu sơn vun bén sâu xa
Tiện đây TA chỉ Long xa
Cũng trong đền các LONG HOA MINH HOÀNG
Cảnh lầu cung đền vàng lộ vẻ
Khấp đất trời một lẽ đấng sung
Dương quang nhật nguyệt soi cùng
Chiếu màu hoàng ánh sơn trung một màu
Qui nhất thống thanh cao dịu dịu
Thượng cổ lai đàn điệu thường nghe
Dân lành hưởng phút tiêu lê
Nhạc công vang tiếng giác mê Trụ phàm
Ấy là cảnh Tòa vàng Vương Đế
Tả cho xem xiết kẻ minh quang
Riêng phần của các thứ dân
Không còn đau ốm xác than tơ hào
Đây là cảnh Nam Trào Thánh-Đức

Nói cho dân biết bực LONG-HOÀ
Sửa trau tánh hạnh nhu hiền
Học câu đạo lý răn truyền lòng nhân
Muốn dự kiến dài lân Phật pháp
Mong tầm phò tâm tạc sòng nâu
Dò trong lóng đục dòi trau
Con đường quang chánh một bầu qui khôi
Phận làm người nhớ lời TA như
Trước tiên là làm chủ lấy mình
Giữ cho tâm tánh quang minh
Nghĩ suy tường tận ý sinh đạo màu
Lòng phải dốc tâm cầu thiện niệm
Sửa trau tâm ý nguyện từ tha
Lo đền nợ thê Ta bà
Ngày sau cũng được LONG-HOÀ dựa kê
Đây lời dạy của Già Thượng cổ
Nẻo đạo hăng báo bổ quân ân
Giữ tròn học Phật tu nhân
Tam tạng thường ngũ lòng răn sửa lòng
Phận làm tôi ngưỡng mong ân Chúa
Dạ trung trinh hằng bữa đừng quên
Quân vương đạo cả làm nền
Thác rồi cũng được tuổi tên ghi truyền
Phận làm con siêng năng báo hiếu
Ấy là đầu chớ thiếu sai ngoa
Làm người ngoài Chúa con cha
Trung quân hiếu phải rạng lò mới nên
Dù sang cả nghèo hèn cũng mặc
Hễ làm con chân thật lo toan
Miếng ăn giặt giữ chiếu màn

Ấy là hiếu đạo con đàng noi theo
Phận làm chồng dù nghèo sang cả
Cũng một lòng chặt dạ chớ thay
Đừng mê theo thói trần ai
Nguyệt hoa khó nổi kiến đài chơn quân
Hễ làm vợ tam tòng tứ đức
Hạnh dung ngôn đúng bậc nữ nhi
Để sau diện kiến trường thi
LONG-HOÀ có mặt mới thì hiền nhơn
Phận chồng vợ sắt son giữ chặt
Chớ lạt phai vì giấc giàu sang
Dạy cho con cái biết đàng
Tu thân trau sửa tấm lòng chẳng xuê
Dạy con trẻ biết bè hiếu kính
Trung quân vưng cung kính già nua
Lễ nghi phép tắc sớm trưa
Giữ gìn ngôn ngữ lọc lừa tà hung
Phận làm quan phải trung báo quốc
Lo cho dân no ấm quang vinh
Quan thì tâm phải chánh minh
Tận trung báo quốc hiếu gìn long dân
Có như thế xác thân tồn tại
Từ quan dân vua phải liệu toan
Đừng vì một chiếc ngai vàng
Đắm mê tử sắc đa mang cung đèn
Lòng ái dân như yêu con đẻ
Thương bá gia trăm họ thế mình
Không phân nghèo khó quang vinh
Lo dân trước hết đến mình vui sau
Ấy chơn lý vàng thao chớ lệch

Nẻo Từ Bi chi hết chẳng còn
Bền lòng đạo cả sắc son
Mới mong nghe thấy giọng đờn LONG-HOÀ
Chôn Thiên cung lĩnh đã phán dạy
Cho thứ dân lòng phải sửa tu
Làm nên một đảng hiền nhu
Đề hàng Bồ-tát đại từ rước đưa
Thuyền Long hoa có vua giá ngự
Chiếu truyền phê khắp đủ thân dân
Từ trong thành nội cận lân
Ra ngoài bá tánh chuyên cần mau mau
Sửa sang trí đặng châu Vương Đế
Xuất khai màn nghiêm lễ ý nhân
Dòi trau hai chữ Tứ-ân
Hiếu nghi hạnh giữ trau thân sau này
Lời truyền phán trần ai nhớ lấy
TA chỉ phê răn dạy một lần
Sửa trau thì được ban ân
Bởi TA chỉ biết trị dân hung tàn
Ánh đạo lý từ quang mấy kỹ
Có các hành giáo chủ đã rồi
Nào là Bồ-tát, Phật, Trời
Trăm quan Thượng Đẳng để lời từ lâu
Nay TA chỉ nhắc câu quang chánh
Đề muôn dân trăm họ nghe y
Lời TA nhắc sự huyền vi
Một lần khuyên cuối chỉ vì mền dân
Nhớ TA dạy sửa dần tâm tánh
Dọn sạch lòng lập hạnh quang minh
Bền lo hai chữ bổ kinh

Vua quan lê thứ cũng gìn lòng lo
Trau với sửa lần dò cuộc cuối
Nghe lời TA tiếp nối THÍCH-CA
Lập xong Đại Hội LONG-HOÀ
Chon người hiền đức vào nhà Thánh Tiên
Nhà Thánh Tiên người hiền đông đủ
Hợp cuối màn SƠN-BỬU-KỶ-HƯƠNG
Nào dân ngờ cảnh Thất Sơn
Đá cây sau trở điện đèn nguy nga
Hãy nghe kỹ lời Già chỉ dẫn
Cảnh Thất Sơn bởi cận ngày giờ
Nay vì một lá Thiên thơ
Giải bày tường tận bên bờ cho nghe
Khởi đầu tiên lời truy Châu-đốc
Đến Núi Sam sau khóc thương tâm
Đầu sơn hội đủ cơ thâm
Nơi Quán Tiên hợp, trăm Quan ngăn ngừa
Ai phạm sự lọc lừa Thập bát
Phân cho rành bốn phận mà lo
Ai phần giữ bước quân cơ
Điện Đầu Sam ấy nằm chờ linh Thiên
Đây là ải giáp biên trừ khổ
Lộ Giáo-Văn đến chỗ Nhà-Bàng
Máu Thây sông núi ngập tràn
Chư bang khó vượt khỏi đàng núi Sam
Đây cung điện huy hoàng trước nhất
Ải địa đầu của Phật Biên Quan
Thẳng đường đi đến Nhà Bàng
Két sơn cung điện giám quan khủ tà
Đài anh liệt núi Trà sư ấy

Là Điện Vàng cả thảy vui qui
Rượu Tiên trà Thánh ai bì
Đài trang hiền đức đã vì nước Nam
Cảnh vàng son chén vàng đũa ngọc
Bạc trăm quan lựa vóc mào thiên
Hùng hùng uy vũ miên miên
An vui trăm họ núi thiên tòa lâu
Đường thẳng tấp đi vào núi Tượng
Cơ Ngũ hồ phát phưng biếc xanh
Nước trong man mát ngọn ngành
Ai người công trận chớp lành đổi thay
Ngũ-Hồ-Điện cung ngân tòa nước
Các hiền nhân được bước đến đây
Xác hồn xấu tốt đổi thay
Trang nghiêm tướng mạo núi Dài qua truông
Ôi một cảnh phi thường khôn xiết
Ngũ-Hồ-Son ai biết cung son
Thay hồn đổi xác chẳng còn
Tục phạm chi nữa vào đàng núi Tô
Đây làm cảnh Nam Mô ban thưởng
Ngọc châu sa mã nã áo quan
Thật là gấm lụa xuê xang
Cung vàng áo mào chất ngàn sơn Tô
Ban thưởng kẻ học bờ đạo cả
Trọng nghĩa nhân hỉ xả đại từ
Lãnh xong áo mào ngọc ngà
Thẳng đường tiến dẫn đến tòa Tượng Sơn
Đây là chốn Hoàng Môn ngự giá
Khắp năm châu tất cả vào đây
Phải qua cung điện núi Dài

Đây Tòa Điện Các xét tài ứng khoa
Chọn lọc lừa mới qua cung điện
Khải Hoàng Môn khai diễn Tượng sơn
Cung Dài chọn kẻ hiền hơn
Mới đưa sổ bộ thẻ cầm nơi tay
Đến Hoàng Môn Tượng đoàn đồ sộ
Cõi Trăm Quan Thượng Đẳng Đại Thần
Ngự xem tất cả thần dân
Công bồi tưởng thưởng xét xem sổ cầm
Được chứng nhận vào hàng hiền thực
Kẻ tu mi diu dặt cho xem
Cảnh vàng điện ngọc ao sen
Một bầu thế giới đua chen ngọc ngà
Trên có Quan ngự Tòa Thượng đẳng
Lấp lánh ngời tỏ rạng cung son
Ai người được thấy Tượng Sơn
Xét xong được dẫn đến đền Minh Quân
Đền Minh Quân trùng trùng vàng ngọc
Cảnh lâu đài ngút ngút tận mây
Tiêu thiêu nhạc trời đủ đầy
Ca xang múa hát thưởng tài hiền nhân
Thật là cảnh vàng son gấm lụa
Chói ngời ngời tỏ rạng muôn năm
Ai ngờ Núi Cẩm xa xăm
Đá cây mà lại Điện Đài của Vua
Ấy mới biết bốn mùa mát mẻ
Báu châu thiên nhè nhẹ giảng giảng
Sáng lòa thế giới đầu bằng
Làm cho chư quốc lòng hằng ty ganh
Lời TA phán ngọn ngành tỏ rõ

Hãy ráng tâm nẻo ngõ đường đi
Giờ tu vẫn kịp thời kỳ
Tinh tâm mau gọt sũa trì lý chơn
Vun bén ý cùng tâm làm một
Ta nhủ khuyên chặt mót cuối màn
Nghe lời TA dạy cho an
Đề sau thoát khỏi xử phân của Già
Đến chừng đó ngọc ngà ban thưởng
Áo mào quan liệu lượng phong cho
Một đời đạo hạnh ấm no
Chẳng công sợ sệt trễ đò người xưa
Nhớ TA dạy sớm trưa chí dốc
Chỉ một màn lừa lọc mà thôi
Nêu không, khó đứng khôn ngời
Xử phân tại thế luật Trời cầm cân
Đạo đã mấy trăm năm giáo độ
Nay cuối màn TA trở cội Rồng
Xem trong thế giới Đại Đồng
Một kỳ thưởng phạt cuối cùng năm châu
Ôi một cảnh khổ âu lòng dạ
Máu nhuộm trần tất cả đỏ gay
Nhìn xem thầy chết chạt đây
Xương chồng như núi Lão đây nã nề
Thương cảnh huống ử ê tất dạ
Nhờ Phật Tiên tất cả lâm phạm
Dạy truyền Thượng Đẳng Trăm Quan
Cùng hồn hiền đức liệu toan giáng trần
Trong cuối cuộc khởi màn Đinh Mão
Lo lê dân quên đạo thuận hòa
Sẩy sàng một lũ qui ma

Đôi niên nghiêng ngửa người ta còn gì
Cứ gắng nguyện Từ Bi trau sũa
Lòng khẩn cầu bình lửa thoát tai
Tâm lòng giữ trọn thẳng ngay
Ngày sau cũng được dựa đài chơn quân
Nhớ lời TA gìn trung hiếu nghĩa
nhắc cháu con trau tria đạo nhân
Gặp TA ngồi cảnh xử phân
Ắt là chẳng vị Hoàng thân tục phạm
Hiệu danh Lão vạn dân dễ hiểu
Lòng Từ Bi chẳng thiếu bố ban
Thương là thương giống họ Hoàng
Tạo điều đức độ nên trang sĩ hiền
Cho chuyển kiếp nơi miền dương thế
Lập chí thiên chẳng kể xác thân
Quyết lòng dựng lấy cội nhân
Nên TA trợ tiếp lập lần LONG-HOÀ
Kêu thứ dân lời TA nhớ lấy
Bậc Chơn Minh vạn đại lộ trần
Ai người hiểu đạo nghĩa nhân
Trung cang khí tiết trọn phân rõ ràng
Giã từ thế tục phạm gian
Nương vàng ngũ sắc Tây Phang trở về
Giờ thiêng xác trẻ dựa kê
Đợi cơ Lão mới thuận về giáo khuyên
Mặc đời tin tấn tu hiền
Sau đây sẽ thấy cơ thiên trở màn

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

NANG THƠ CẨM TÚ (Xuân TÂN DẬU)

Đông lạnh lẽo gió reo lát phát
Đầu canh Gà ngọn bắc lai rai
Thần thơ phòng vắng đêm dài
Chạnh lòng người CỐ gót hài ra thi
Khuyến bốn đạo đường dê lối thỏ
Nhắc tín đồ biết ngõ mà nương
Từ TA chịu lệnh Tây phương
Đáo qui Thiên Trúc Tòa Chương chờ ngày
Chiếu NGỌC-ĐẾ gót hài tăng lữ
Giáng lâm trần cho đủ tam kỳ
Dạy đời mở lại trường thi
BỬU-SƠN gốc cũ HƯƠNG-KỶ tích xưa
Nhắc bá tánh sớm trưa lo liệu
Cuối màn rồi bận bịu làm chi
Công danh phú quý ích gì
Không lo tu sửa hồi qui Đạo lành
Gà đã gáy ba canh làm một
Lão khuyên đời cùng rút lo toan
Lọc lừa tà chánh ngay đàng
Theo lời tà mị nghinh ngang thăm sầu
Chôn non đánh xôn xao tất dạ
Cõi Lan-Thiên hôi hả bám tay
Biết rằng xác trẻ Kim giai
Nằm chờ cơ Tạo chuyên xoay cứu trần
Vội tách gót non Tàn xuống thế
Nương mây lành rẽ hạc thẳng đàng
Sài-Con tại Lữ gia trang

Xác trần ngơ ngẩn giang san chưa tròn
Dụng quang điện BỬU-SƠN kiến giá
Dùng thần thông ân xá lê dân
Tuy rằng xác thịt thân phàm
Hồn thiên của Phật mấy lần giáng lâm
Mở trí tuệ Đại-ĐỒNG nhấn nhủ
Cho tín đồ SƠN-BỬU-KỶ-HƯƠNG
Cùng trong trăm họ gia lương
Tĩnh tâm trần cấu tâm đường tu thân
Danh cùng lợi tương phân mấy độ
Bạc tiền nhiều cám dỗ bá gia
Để cho nền đạo bất hòa
Gieo điều tai ách gần xa đau lòng
Nên bốn đạo khó mong gặp gỡ
Mê lợi danh chẳng nhớ người xưa
Nhắc cho qua buổi sớm trưa
Chớ tu mấy kẻ lọc lừa chánh chơn
Mượn lớp Đạo BỬU-SƠN THẦY TỔ
Gieo nghiệp oan vạ khổ sanh linh
Chẳng lo hai chữ nhục tình
Nồi da xáo thịt tự mình xé xâu
Trong huynh đệ mưu cầu quyền tước
Lập đảng phe lẫn lượt đua tranh
Giết nhau vì chữ lợi danh
Gặp Mèo họ Ất lại đành xuôi tay
Âu cũng bởi lời THẦY chẳng nhớ
Mê mỗi thơm như cá lục châu
Mau mau hướng thiện hoài đầu
Thư hồng một bước sông nâu chỉ rành
Hỡi bốn đạo tâm thành chí dốc

Học tu nhân diệt dứt phàm tâm
Từ THẦY khai Đạo BỬU-SƠN
KỶ-HƯƠNG bát ngát mùi thơm LIÊN-ĐÀI
Khấp bá tánh học bài qui Phật
Tiếng kê trần phản phát tâm hồn
Ai ai cũng được chánh chơn
Vắng THẦY xét lại xuồng đồng khó đây
Mang danh vị thảo ngay chẳng vẹn
Đua lộc tài mà thẹn người xưa
Thuyền từ chẳng kể sớm trưa
Thân Già đâu nại nắng mưa thét gào
Quyết ra sức lái lèo dặt dẫu
Dốc lòng kêu ách nạn chẳng phai
Miễn sau bá tánh trần ai
Rảnh rang thuyền Lão BỒNG lai thẳng buồm
Chôn Tiên cảnh lệ tuông lã chả
Cõi Lan-thiên thư thả được đâu
Cữ canh đêm vắng âu sầu
Mãng lo bồn đạo máu đào nhuộm tuông
Nhắc bá tánh đêm trường cố nhớ
Gọi vạn dân trăm họ tĩnh tâm
Gắng tu sau khỏi đọa trầm
Thư hồng một bức Lão phân tỏ bày
Trong bốn đạo mấy ai nghiệm kỹ
Chẳng lọc lừa chung thủy lời khuyên
Chạy theo hai chữ bạc tiền
Mượn danh Đạo Đức mưu riêng cho mình
Thương lê thứ NGỌC-MINH xuất thế
Chuyển lâm phàm nghi lễ hoàng gia
Lập nền Thánh đức LONG-HOÀ

Gọi kêu tất cả ta bà tu nhân
Trống Long Hội Hoàng Ân đã điểm
Chi màn này biến chuyển năm châu
Chẳng riêng tại Việt Nam đâu
Mà trong thế giới binh đao loạn cuồng
Cũng vì bởi quyền đương tại thế
Hại dân lành xiết kể dần dai
Khởi cơn chiến họa cháy mòi
Ngoại xâm nội loạn kỳ này khó mong
Gà sấp gáy mưa hồng nhỏ giọt
Đến hè thu chắc mốt hiền nhân
Tìm người biết đạo lập thân
Xa đường danh lợi mới còn gặp TA
Nếu cứ mãi bôn ba tranh giựt
Mãng dành nhau đến mức máu rơi
Cũng vì hai chữ cuộc đời
Lợi danh quyền tước nào ngời thâm sâu
Đạo với Đạo nhuộm màu tang tóc
Đảng cùng phe tàn khốc diệt nhau
Thâm thay một cuộc máu đào
Vết xe trước đổ vết sau chẳng nhìn
Lời Lão khuyên gắng tìm chánh lý
Xét tâm mình nghiệm kỹ cho tinh
Nghe câu Bát Nhã chày kinh
Thoát vòng tục lụy quay mình học tu
Thương bá tánh lòng từ chẳng nở
Tách Đài-Liên nhắc nhớ bá gia
Mượn câu thi phú ngâm nga
Móc mồi nước Nhược thiết tha nhủ đời
Gọi bá tánh từng lời từng lẽ

Bày cơ huyền cặn kẽ nhủ khuyên
Muốn về với cõi HOA-LIÊN
Sửa sang tâm trí gẫm nghiền xác thân
Học lý đạo phải cần nhớ rõ
Dọn tâm lành sáng tỏ như gương
Phải đâu cúng lạy thường thường
Miễn sao cho trọn tình thương làm người
Phật chọn tâm dạy người hiền đức
Hành ý thâm diệt dứt kiêu căng
Một lòng tín nguyện đạo hằng
Năm giềng ba mối siêng năng trau dồi
Tu đâu phải bỏ đời xuống tóc
Lên non xanh tụng đọc lỗ ban
Mà tâm chẳng dứt hung hoang
Khó mong xuống được từ thoàng Phật Tiên
Dạy cho chúng chữ hiền hạnh nết
Diệt dân si cho hết tà tâm
Ngày sau Tiên cảnh được gần
Thoát đường danh lợi an nhàn non xanh
Lời Lão nhắc ngọn ngành từng đoạn
Khuyến dương trần câu giảng cuối niên
Đề dân nghiền gẫm chữ hiền
Lọc lừa trong đục đài Liên dựa kê
Thi với phú phán phê nhấn nhủ
Ai là người SON-BŨU-KỶ-HƯƠNG
Nhớ lời THẦY dạy con đường
Láng linh Gia-Nghi liệu đường mà đi
Học phải biết huyền vi cơ tạo
Tự tâm lòng hòa-hảo đệ huynh
Luận bàn đạo lý cơ Huỳnh

Đề tường chánh pháp chơn minh của THẦY
Đừng theo thói tà tây dốt dẫn
Mượn đạo màu mua bán huyền vi
Lấy danh lấy nghĩa Từ Bi
BŨU-SƠN SƠN-BŨU mà đi làm tiên
Càng nhắc nhở ưu phiền chẳng dứt
Thôi cũng đành tận lực Trăm quan
Chuẩn phê sắc chiếu TÂY AN
Diệt loài tà mị gạt dân lừa đời
Lấy Đạo Đức lập lời THẦY TỔ
Để làm tiên tạt đổ tỵ ganh
Trăm quan gươm lịnh sẵn dành
Thẳng tay trừ diệt cho nhanh cứu đời
Thôi Lão có mấy lời nhấn nhủ
Bức NAN THỔ CẨM TÚ ráng gìn
Khuyên cùng tất cả sanh linh
Theo lời THẦY dạy tự mình sửa trau
Lọc cho kỹ vàng thao lẫn lộn
Tầm cho rành cột cũ kéo xưa
Thành tâm hai buổi sớm trưa
Nguyện cùng Thượng Đẳng lọc lừa ý thân
Lời THẦY khuyên nhủ mấy lần
Cả kêu bá tánh dương trần liệu lo
Để sau bước xuống từ đò
Bồng lai Tiên cảnh hát hò vui tươi
Nương vãn ngũ sắc mây Trời
Lan-thiên một cõi thanh thoi ra về
Chúc cho gia đạo hết mê
Xuân phân TÂN DẬU được kê đài mây
Lê dân trăm họ gặp THẦY

Bóng tùng che hết cho bầy con ngoan .

NAM MÔ A-DI-ĐÀ-PHẬT

Rằm tháng chạp năm Canh Thân
(20-1-1981)